

CARRER

núm.
42
tardor
2005

La revista de la Fundació La Roda d'accions culturals i del lleure

El repte del voluntariat en família

Hola, sóc en Sac

Associació d'Asperger de Catalunya

Maria Assumpció Vilà

Entrevista a la presidenta de la Federació Catalana de Voluntariat Social

Adopta el català

Una aposta per la cohesió social

El tifó mediàtic...

Entrevista a Pep Callau

El noi del saxo

Llibert Fortuny

Somriures per a tothom
Lluïsos de Gràcia

Espectacularment parlant
Discos, notícies i estrenes
d'espectacles per a tots
els públics

Fundació La Roda
Notícies i projectes

sumari

el tema

3

El repte del voluntariat en família
Rosa Coscolla

associ·accions

4

La cara oculta
Teleduca Educació i Comunicació

5

El gegant i la Formiga
Associació Sociocultural
La Formiga

6

Hola, sóc en Sac
Associació Asperger de Catalunya

7

L'art, motor de canvi
Artibarrí, Comunitats Creatives
per al Canvi Social

8

Formació de pares
Un espai per compartir
AREC, Assessorament Pedagògic
Familiar
Sara Moreno

9

Adopta el català
Veu Pròpia
Josep Anton Fernández

l'ampli

10

• INTRESS fa una crida
a les entitats
Institut de Treball Social
i Serveis Socials

• Espai de ciutadania
Esplac

11

• Un pla amb personalitat pròpia
El Pla Jove de Montornès
del Vallès

• El civisme i els sentits
Fabian Mohedano

cooper·acció

12

Per Nadal, regals justos

13

Colors per l'esperança
Intercanvi entre adolescents
de Barcelona i l'Havana

l'entrevista

14-15

Entrevista a Maria Assumpció Vila
presidenta de la Federació
Catalana de Voluntariat Social

16

- amb nom propi
- tradi·accions
- recordant

17

- notícies
- paraules, paraules, paraules

l'entrevista espectacular

18-19

El tifó mediàtic
Entrevista a Pep Callau

espectacularment parlant

20-27

- anem a veure
- notícies
- kiad9?
- des de l'escenari...
- el racó musical
- notes noves

la caixa de ressonància

28

Somriures per a tothom
Lluïsos de Gràcia
David Montfort

29

El noi del saxo
Maria Salicrú-Maltas

30

Reciclar a ritme de bolero

enxarxats al web

31

a cau de roda

33-35

Els projectes de la Fundació
La Roda

editorial

Aquest ha estat un any mogut. Políticament, socialment, cívicament... Segurament la presentació de l'Estatut ha estat un dels fets més rellevants. Però també ha estat l'any en què s'ha regularitzat per fi la situació de milers d'immigrants, l'any en què la moda de l'incivisme ha començat a posar a prova la paciència dels ciutadans, l'any en què... Per a tots nosaltres, segur, l'any 2005 ha estat important per algun motiu o altre. Per a les entitats que han col·laborat en l'edició d'aquest número, també, ni que sigui perquè senzillament han continuat treballant i aportant recursos, idees i solucions en molts àmbits de la societat, unes idees i recursos que presentem aquí.

La revista Carrer és editada per la Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure, creada l'any 2003 per l'associació La Roda d'Espectacles Infants i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals. La Fundació agrupa prop de cent associacions juvenils, infantils i culturals de trenta-set poblacions catalanes. Des de fa vint-i-set anys La Roda programa espectacles i tallers de tots els gèneres per als infants i els joves a través de les associacions dels barris. Els objectius són oferir un lleure de qualitat, educatiu i formatiu als infants i els joves, afavorir l'ús de la llengua catalana en el lleure, difondre el coneixement de la cultura popular i les tradicions del país i donar suport al teixit associatiu dels barris. La Roda va rebre l'any 2001 la Creu de Sant Jordi.

Coordinació, redacció i correcció: Lluïsa Armengol
Consell de redacció: Carme Beltrán, Lluïsa Celades, Anna Corbella, Salvador Figuerola, Joan López i Concepció Pallàs
Col·laboració: Ivan Besora, Joan Boada, Bea Cabrero, Pep Callau, Marc Colàs, Eva Comas, Rosa Coscolla, Joan Anton Fernández, Lola Ferrer, Montse Fran, Roser Ibáñez, Aina Maria Llompert, Jordi Lon, Jaume Mauri, Carme Mayugo, Fabian Mohedano, David Montfort, Montserrat Montuïl, Sandra Moreno, Jordi Quer, Eulàlia Ramírez, Marta Ricart, Noè Rivas, Montse Ros, Maria Salicrú-Maltas, Gemma Ustrell, Maria Assumpció Vila, Toni Vila.
Disseny portada: Umberto Valeri i Marta Serra
Maquetació: Eloisa Trujillo
Imatge portada: Fundació Ateneu Popular Sant Roc de Badalona
Preimpressió i impressió: Gama SL
Edita: Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure
C. Sant Eusebi, 53, pral. 2a. 08006 Barcelona
Tel.: 93 414 72 01 • Fax: 93 414 77 05
administracio@fundaciolaroda.org
www.fundaciolaroda.org
Dipòsit legal: B/25.352.87

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

"la Caixa"

■ Voluntariat

El repte del voluntariat en família

Rosa Coscolla

Actualment, la nostra societat està experimentant canvis importants que transformen els nostres hàbits socials i familiars. Un dels més importants està relacionat amb l'organització complexa del temps, com a resultat de combinar els diversos compromisos que anem adquirint a la vida i que sovint ens provoca conflictes, que van erosionant els temps

tradicionalment considerats d'oci, de relacions socials i familiars. Quan en la nostra motxilla personal hi afegim a més parella i fills, comencem a experimentar els desajustos entre les jornades dels adults i dels infants, i els equilibris que cal fer per trobar espais de vida compartida. El voluntariat en família pot ser una solució.

Des d'aquesta perspectiva, vull aportar alguns apunts entorn a noves formes de viure el lleure amb la família: el voluntariat en família. Aquestes reflexions estan extretes d'una recerca elaborada per la Fundació Pere Tarrés-Universitat Ramon Llull l'any 2003, en la qual vaig participar i que analitzava la viabilitat d'implicar la família —entesa com una realitat plural de models i estructures— en el voluntariat i el món associatiu.

Si bé a Europa i a Catalunya aquesta fórmula de lleure familiar no existeix de forma sistematitzada i denominada, vam descobrir que és força estesa als Estats Units i al Canadà (països en què hi ha unes polítiques específiques i programes de voluntariat promoguts per les administracions i les entitats). En aquests països hi és present des de la meitat dels anys noranta com a resposta a la davallada del nombre de voluntaris i al problema de les persones que no poden compatibilitzar el temps de voluntariat i el temps en família.

A Catalunya, l'extensió d'aquesta pràctica voluntària pot tenir bons pronòstics si considerem que tothom hi pot sortir guanyant: d'una banda, les associacions, que necessiten trobar fórmules creatives que els permetin atreure nous voluntaris i mantenir el lligam amb els que ja ho són; de l'altra, les famílies, que poden enfortir

els vincles familiars i tenir un marc per educar mitjançant la solidaritat, tot compartint el temps amb les diferents generacions que componen el nucli.

Si bé són clares les oportunitats que el voluntariat en família pot aportar a les famílies i les associacions, no podem passar per alt les dificultats d'impulsar aquest model d'una forma estructurada. El repte de les entitats i

Les associacions necessiten trobar fórmules creatives per atreure nous voluntaris i mantenir el lligam amb els que ja ho són

de l'Administració passa per establir programes específics que tinguin en compte en el seu disseny aquest perfil de voluntariat i el seu caràcter intergeneracional, alhora que han de ser capaços de transmetre el valor que pot tenir per a les famílies que cerquen un estil de vida solidari. ☂

Rosa Coscolla és cap d'investigació, qualitat i innovació de Projectes Socials i coordinadora de la recerca sobre voluntariat en família de la Fundació Pere Tarrés

Es poden consultar els resultats de l'estudi a http://www.peretarres.org/projectessocials/voluntariat_familiar.pdf.

apunt

Ja existeix, però no se'n té consciència

Per a la majoria de les persones que van ser entrevistades per elaborar l'estudi "Voluntariat en família" publicat per l'Institut Català del Voluntariat el 2003, era la primera vegada que sentien a parlar d'aquesta expressió. Aquesta manca de consciència contrasta però amb la realitat d'algunes famílies que fa temps que porten a terme experiències de voluntariat en què estan implicats tots o alguns dels seus membres.

És el cas de famílies senceres que s'impliquen a l'esplai, on els pares es dediquen a tasques de programació o de gestió i els fills són monitors, com passa per exemple a l'Esplai Cargol de Sant Boi de Llobregat. O també de les que dediquen l'estiu a participar a camps de treballs organitzats per ONG com Intermón-Oxfam, Setem o l'Associació Montaña de Plata, que els permet compaginar una activitat solidària amb la convivència familiar pròpia de les vacances d'estiu.

Qui ofereix una activitat molt atractiva per a les famílies sensibilitzades amb la protecció de l'entorn natural és l'Associació Hàbitat. Des del 2004 du a terme un projecte original que consisteix a apadrinar un tram d'un riu. Les famílies que s'hi comprometen se n'ocupen amb activitats de protecció, de manteniment i de descoberta del medi, que permeten compaginar d'una manera harmoniosa el contacte amb la naturalesa, la seva protecció, l'educació en valors i la vida familiar.

C/ Guadiana, 30 baixos
08014 Barcelona
Tel. 93 421 32 16
www.projecterius.org

■ Comunicació i educació

La cara oculta

Una experiència de producció audiovisual amb nois i noies de Baró de Viver

El curtmetratge *La cara oculta*, que s'ha projectat al Festival de Curts Dr. Mabuse, és una mirada crítica sobre el seu barri dels nois i noies del Grup de Joves de Baró de Viver de Barcelona. Teleduca Educació i Comunicació els ha posat a l'abast els mitjans i les tècniques per realitzar-lo.

MITJANS DE COMUNICACIÓ PER A TOTHOM

L'ampli abast de les tecnologies de la imatge no implica una democratització dels mitjans de comunicació. El món de l'audiovisual continua posant sobre la taula les desigualtats socials existents. Malgrat la gran preeminència de les pantalles, no tothom disposa de la capacitat per produir les seves pròpies representacions, ni l'espai per fer-les públiques.

Conscients d'aquest fet, i valorant la importància que té el desenvolupament de la competència comunicativa de les persones en els diferents llenguatges de l'actualitat, el col·lectiu Teleduca Educació i Comunicació es planteja la seva línia de treball. Per fer realment efectiva la ciutadania democràtica, les persones han de dotar-se d'instruments de lectura o de mirada crítica del seu entorn, però també d'eines d'expressió per anar més enllà del paper de receptores i receptors dels missatges mediàtics que ens envolten. Això els permet transformar-se en agents productors de continguts i de formes de comunicació més properes i significatives.

És en aquest sentit que el nostre col·lectiu realitza tallers de ràdio, de premsa, de televisió, d'Internet, etc., en què a partir de l'elaboració d'un producte més o menys complex - un vídeo, un web, una revista... - es van aprenent progressivament els codis i els llenguatges de la comunicació actual, a la vegada que es generen uns continguts més lligats a la realitat de l'entorn, unes maneres més identificatives d'autorepresentació, etc.

LA CARA OCULTA DE BARÓ DE VIVER

Del seguit de tallers de producció audiovisual que portem a terme, destaquem l'experiència desenvolupada amb el Grup de Joves del Barri de Baró de Viver de Barcelona, ja que aquesta ens va permetre treballar durant gairebé dos mesos de manera interdisciplinària i en

col·laboració amb diferents agents. El procés de realització del curt, així com la producció que en va resultar, titulada *La cara oculta*, no tan sols van possibilitar als adolescents conèixer el mitjà audiovisual des d'una nova perspectiva (treball sobre la imatge, el guió, la filmació i l'edició), sinó també incidir en dinàmiques de col·laboració, de treball en equip, en el fet d'aprendre a negociar, a tenir en compte les opinions dels altres, a la vegada que s'entrava en el joc de la interpretació de personatges, en l'adopció de nous rols, etc. El curt de ficció, que representava la mirada dels joves sobre el seu entorn, va ser projectat en el Festival de Curts Dr. Mabuse.

Des de la nostra experiència, la producció audiovisual és una eina que té un ampli espectre de possibilitats socioeducatives de caire personal i comunitari. Entre altres coses, ajuda a la construcció de qüestionaments crítics sobre els mitjans de comunicació, a col·locar-se al bàndol dels emissors mediàtics, a trobar-se en el fet de seleccionar que es fa present o no en la pròpia producció audiovisual, però també en el descobriment dels audiovisuals com a un recurs d'expressió dinàmic i fascinant.

Teleduca Educació i Comunicació

Teleduca

Educació i Comunicació

Teleduca Educació i Comunicació és un col·lectiu independent i interdisciplinari de professionals que provenen de diverses especialitats i que treballen en la línia de l'Educació en Comunicació (EC): promoure la competència comunicativa (comprensiva i expressiva) en la diversitat de sistemes simbòlics que comporta avui la comunicació i amb les eines que possibiliten les TIC. La seva tasca se centra en quatre àrees d'intervenció: investigació, formació, metodologies i activitats de producció i edició de materials. Aquestes àrees s'han anat concretant en línies de treball estretament interrelacionades:

- a) Investigacions sobre recepció i consum dels mitjans de comunicació.
- b) Anàlisi de continguts mediàtics.
- c) Investigació i propostes sobre la implementació dels mitjans en el marc de l'educació formal i no-formal.
- d) Cursos de formació i altres serveis formatius sobre Educació en Comunicació per a educadors, professionals dels mitjans, famílies i altres col·lectius.
- e) Creació i edició de materials didàctics, principalment en l'ús educatiu de la ràdio i la televisió.
- f) Realització de tallers de producció adreçats a diferents col·lectius socials.

teleduca

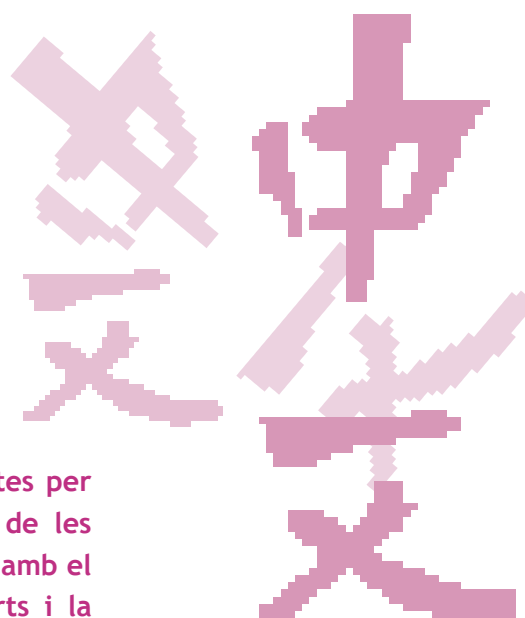
TELEDUCA

C. Santa Anna, 26-28, 3r 2a E
08002 - Barcelona
Tel.: 93 301 52 86
teleduca@terra.es
mitjans@

■ Immigració

El gegant i la Formiga

L'Associació Sociocultural La Formiga du a terme diversos projectes per afavorir la convivència intercultural i la integració sociolaboral de les persones immigrades. Treballa bàsicament amb el col·lectiu xinès, amb el qual l'entitat organitza cada any Xinalona, un festival de les arts i la cultura xinesa.

LA FORMIGA I LES SEVES ACTIVITATS AMB EL COL·LECTIU XINÈS

La Formiga és una entitat sense ànim de lucre fundada l'any 2000 que realitza activitats i fa propostes per lluitar contra les desigualtats socials i d'origen i a favor de la solidaritat.

Des dels inicis, l'associació treballa específicament —encara que no exclusivament— amb el col·lectiu xinès, ja que es tracta d'un col·lectiu socialment desatès i amb unes necessitats particulars.

La Formiga posa a disposició dels xinesos que viuen a Catalunya un ampli ventall de serveis: orientació als nouvinguts, traduccions i mediacions, cursos de formació ocupacional, una escola prelaboral per a joves immigrants i una escola d'alfabetització. L'entitat també ha editat un manual d'ensenyament del català i el castellà i programa cursos de xinès i de caligrafia xinesa. Cada any l'entitat organitza a Santa Coloma de Gramenet el Casal-escola d'Estiu de Llengua Tia Xian. D'altra banda, l'entitat s'encarrega d'elaborar un informatiu en xinès per a BTV i organitza Xinalona, Festival de les arts i la cultura xinesa.

XINALONA, EL TREBALL SOCIAL I CULTURAL DE LA FORMIGA

L'arribada de persones de diferents orígens al nostre país està configurant una societat multicultural i pluriètnica de perfils oberts i d'arrelaments continus. El futur d'aquesta societat passa pel fet que aquestes incorporacions es facin atenent el respecte a la diversitat i oferint la possibilitat que les persones nouvingudes puguin gaudir, en igualtat de condicions, dels drets polítics, civils i socials que tenen les persones autòctones.

La Formiga comparteix el pensament de moltes persones que aposten perquè la convivència, el civisme, la civilitat i la ciutadania siguin els fonaments de la construcció d'un model de societat vàlid per a tothom; l'associació està con-

vençuda que les entitats socials s'han d'esforçar per crear espais de participació comunitària on siguin possibles la reflexió, el reconeixement del l'altre, l'intercanvi d'experiències i la diversió, en el desitjable camí de la integració cívica i ciutadana.

Una iniciativa com Xinalona hauria d'anar acompanyada pels canvis legislatius necessaris que facin possible la igualtat de drets i d'oportunitats per a tothom. Va passant el temps i això sembla que no arriba. És imprescindible que els nostres nous veïns i veïnes puguin gaudir de la igualtat de drets, que els permeti actuar com a membres socialment reconeguts, al marge del seu origen o la seva nacionalitat.

Dins del treball de sensibilització, de promoció social de col·lectius amb més necessitats i de foment del diàleg intercultural, La Formiga organitza Xinalona, Festival de les arts i la cultura xinesa. Els objectius són els següents:

- ➔ Oferir un espai on es puguin expressar tota mena d'activitats que tinguin a veure amb la comunitat xinesa que viu a Catalunya.
 - ➔ Afavorir la participació individual i col·lectiva dels xinesos residents a Catalunya.
 - ➔ Crear dinàmiques individuals i socials que permetin avançar en la seva integració social.
 - ➔ Promoure la participació de les persones nouvingudes en els àmbits socials, culturals i comunitaris perquè es puguin sentir part integrant de la societat d'acollida.
 - ➔ Evitar que es puguin fer fragmentacions o crear distàncies segons l'origen o la nacionalitat de les persones.
 - ➔ Desenvolupar noves estratègies de relacions intercomunitàries que facilitin l'intercanvi, el contacte i la comunicació entre les persones nouvingudes d'origen xinès i els autòctons.
 - ➔ Crear una xarxa de relacions personals i col·lectives, també entre entitats, que facin possible la ciutadania i la inclusió social.
- Xinalona ofereix conferències, debats, tallers,

L'edició 2005 de Xinalona va tenir lloc el passat 9 d'octubre al Pati Llimona de Barcelona

demonstracions, vivències, experiències, exposicions, documentals, jocs, activitats infantils, música, gastronomia, difusió de materials i publicacions i actuacions. També és un espai on té cabuda la participació de voluntaris i un moment en què l'associació pot incorporar al treball quotidià persones amb noves iniciatives i ganes de fer coses.

Lloc de trobada i espai comú de convivència, Xinalona és un terreny de comunicació cívica des de mirades plurals i experiències diverses i un exemple de l'aportació que les entitats socials fan a les dinàmiques socials i als processos de canvi del nostre temps. ☂

La Formiga

C. Regomir, 3 (Centre Cívic Pati Llimona)
Barcelona 08002
Tel.: 93 268 47 00 - 661 913 232
info@laformiga.org - www.laformiga.org

■ Lleure i salut

Hola, sóc en Sac

En Sac té la síndrome d'Asperger. Cada dos dissabtes al mes va a l'Esplai A Sac per fer amics, divertir-se i aprendre.

La síndrome d'Asperger és un trastorn del desenvolupament del cervell emparentat amb l'autisme. És molt poc conegut —en alguns casos s'ha trigat de 7 a 9 anys a fer-ne el diagnòstic— i afecta aproximadament de 3 a 7 infants de cada 1.000, sobretot de sexe masculí. A Catalunya, segons dades de l'Associació Asperger de Catalunya, hi ha 187 casos comptabilitzats.

En Sac té moltes dificultats per entendre les relacions humanes i les regles socials convencionals. Li costa comunicar-se, i això li comporta molts problemes d'integració. A l'escola, té dificultats d'aprenentatge i és freqüent que els companys el rebutgin o l'escarneixin perquè el seu comportament és estrany i excèntric. Però si és difícil que un autista d'alt funcionament es pugui comunicar mai amb l'exterior, no és impossible en el cas d'en Sac. En Sac en té ganes, però no sap com fer-ho.

MIRAR ALS ULLS

És per ajudar-lo i oferir una eina de suport a les famílies afectades que l'Associació Asperger de Catalunya, creada l'any 2003 i amb seu a Cabrera de Mar, ha obert recentment les portes de l'Esplai A Sac, el primer d'aquestes característiques a Catalunya. L'Esplai té la seu a Barcelona al col·legi Lleó XIII del barri de Sant Gervasi. Els segon i quart dissabtes de cada mes, de 4 a 8 de la tarda, s'hi reuneixen infants i adolescents de 4 a 14 anys amb síndrome d'Asperger.

L'objectiu és passar-s'ho bé, relacionar-se i fer-hi amistats, tres coses que costen molt a les persones afectades per la síndrome. Per aquest

motiu les activitats i els jocs que es fan a l'esplai, dirigits per un equip de psicòlegs, estan especialment pensats per fomentar les habilitats socials. En aquest sentit, la conversa és una de les activitats més importants. S'hi dedica la primera mitja hora, durant la qual els participants han de fer coses aparentment tan senzilles com mirar als ulls de l'altra persona, respectar els torns de paraula o mostrar interès. Després comencen els jocs per treballar altres habilitats socials i de comunicació que els pugui ajudar a integrar-se.

Després de l'obertura de l'esplai, que d'altra banda s'adreça a tots els infants, amb problemes de relacions socials o sense, l'Associació Asperger de Catalunya té previst organitzar l'any que ve les primeres colònies de cap de setmana. Un gran percentatge d'infants afectats no n'han pogut gaudir mai, ja que o bé l'escola no els ho permet o bé els pares no s'atreveixen a deixar-los-hi anar.

ASSOCIACIÓ ASPERGER DE CATALUNYA

L'Associació Asperger de Catalunya va néixer l'any 2003 per donar suport i assessorament a les persones i les famílies afectades. Atès que el trastorn és molt poc conegut, és freqüent que es trigui anys a fer-ne un diagnòstic correcte. Això i la manca de recursos i d'informació sobre com cal tractar la síndrome fa que els pares se sentin deseparats. La feina de l'entitat, a banda d'assessorar els pares, també consisteix a fer conèixer el trastorn mitjançant cursos de formació a mestres, educadors especials i professionals.

més

el curios incident del gos a mitjanit

Una novel·la que s'endinsa en el món d'un adolescent afectat per la síndrome d'Asperger

Sí voleu saber com és, què pensa i què sent un noi autista de 15 anys que presenta tots els símptomes de la síndrome d'Asperger i a més voleu gaudir d'una bona estona de lectura, Mark Haddon ha escrit el llibre ideal. Christopher Boone, el protagonista, decideix investigar la mort de Wellington, el gos de la veïna, la Sra. Shears. Aquesta investigació el porta a descobrir aspectes de la seva família que desconeixia.

Un dels elements més interessants de la novel·la és que aconsegueix fer-nos participar plenament en una manera d'interpretar el món a la qual no estem acostumats. L'autor, que ha treballat amb infants autistes, sap contraposar l'univers dels adults normalitzats, el dels pares i dels veïns, amb les seves mentides ben intencionades, drames, frustracions, capitulacions i impotències, al d'un jove autista que s'ho creu tot al peu de la lletra, que interpreta literalment les metàfores, que no entén els acudits, que no sap dir mentides i no hi entén de matisos, gradacions ni intuïcions. Aquesta contraposició està farcida d'ironia, d'enginy i d'humor i també de tendresa.

Editorial La Magrana. 16 Å

Associació Asperger de Catalunya
C. Montcada, 8. 08349 Cabrera de Mar
Tel.: 93 750 01 34 aspergercat@yahoo.es
<http://aspergercat.webcindario.com>

U n món amb lleis pròpies

Els infants i adolescents afectats per la síndrome d'Asperger, que deu el seu nom al científic que la va descriure per primera vegada en els anys quaranta del segle xx, solen ser intel·ligents i res en el seu aspecte extern no delata el trastorn. Però viuen en un món regit per unes lleis pròpies. Com que no entenen les convencions socials, no saben interpretar un somriure, una mirada o els sentiments de les persones que l'envolten i no els agrada el contacte físic, i això fa que tinguin un com-

portament que es considera inadequat davant de certes situacions. Tenen dificultats per entendre les regles dels jocs i creuen tot el que se'ls diu, encara que sigui impossible. S'obsessionen per un tema, no toleren els canvis i són infants que ploren i s'enrabien molt fàcilment. D'altra banda, tenen una memòria prodigiosa, estan dotats per les matemàtiques i les ciències i són capaços d'aportar enfocaments i solucions originals a les qüestions que els interessin.

■ Lluita contra l'exclusió social

Artibbarri

l'art, motor de canvi

La xarxa Artibbarri creu que ja és hora d'apostar per una altra manera d'entendre i de fer política i acció cultural.

Artibbarri ha nascut com el resultat d'un procés impulsat per la Fundació Jaume Bofill en el qual, durant prop de dos anys, un grup divers de professionals, estudiants o activistes de l'àmbit català s'han anat trobant per reflexionar i compartir experiències sobre projectes artístics i educatius adreçats a joves en risc d'exclusió.

Aquest procés, anomenat "Joves, creació i comunitat" (els resultats del qual han estat publicats per la Fundació Jaume Bofill a la col·lecció "Finestra Oberta", núm. 41 (<http://www.fbofill.org/php/publicacions/pdf/390>)), s'ha vist enriquit amb la realització de tres jornades obertes en què ha participat un gran nombre de gent interessada en la temàtica. Al llarg d'aquestes trobades, s'ha contactat

Un estudi d'Artibbarri revela les dificultats de les entitats per desenvolupar projectes artístics i educatius comunitaris

tat amb les persones, les entitats i els col·lectius interessats en la creativitat com a eina d'intervenció social i comunitària. Aquest procés s'ha vist enfortit amb la construcció d'una xarxa de col·lectius, entitats i persones interessades a promoure, reflexionar i construir projectes artístics d'intervenció comunitària. La principal eina i recurs de la xarxa és la web de gestió compartida, www.artibbarri.org.

Paral·lelament, Artibbarri ha anat portant a terme, amb el suport de la Fundació Jaume Bofill, una recerca sobre l'estat dels projectes artístics d'intervenció comunitària que es desenvolupen en el nostre país. L'estudi, que contempla una quarantena d'entitats i col·lectius que treballen la creativitat com a eina d'intervenció social, ens ha permès reflexionar sobre l'estat d'aquest tipus d'iniciati-

ves a Catalunya i de les entitats que les desenvolupen. El valor que té aquesta mena de propostes per treballar dinàmiques personals i comunitàries xoca amb les dificultats que sovint troben les entitats per desenvolupar-les. La creativitat i la participació en la comunitat contribueixen al desenvolupament integral de la persona, a la construcció de valors fonamentals per a la convivència, i també a la mediació entre les dimensions local i global.

Creiem que cal reivindicar el valor de tot allò que és lúdic i transformador com a via d'expressió, d'aprenentatge, d'acció i de participació. I cal promoure projectes, accions i sobretot processos on les persones creïn, participin i facin comunitat; cal que es reapropriïn de les expressions i dels llenguatges artístics que poden tenir a l'abast, que treballin des del plaer i investiguin noves fórmules i interaccions socioculturals. Des d'Artibbarri estem oberts a totes les aportacions que permetin fomentar el treball comunitari a través de la creativitat, bé formant part de la xarxa, bé aportant elements per la reflexió i la creació de projectes. Creiem que ja és hora d'apostar per una altra manera d'entendre, i en conseqüència, de fer política i acció cultural. Creiem fermament que amb una veritable defensa de la democràcia cultural contribuïm a fer camí cap a la construcció d'una democràcia renovada, coherent, real i participativa. ☂

Artibbarri

Artibbarri
info@artibbarri.org - www.artibbarri.org

més

Un exemple de treball artístic comunitari

*forN de teatre
 Pa'tothom*

Forn de Teatre Pa'tothom, una entitat barcelonina nascuda l'any 2001, forma part d'Artibbarri. Treballa amb el Teatre de l'Oprimit amb sessions de teatre Fòrum i altres tècniques interactives per encarar problemes que es presenten i es volen solucionar en diferents col·lectius.

El treball que fa l'entitat es fonamenta en la idea que el teatre és un mitjà de difusió del coneixement, d'intercanvi cultural i una eina pel canvi social.

La riquesa que atorga el fet de trencar la convenció del dos bàndols clàssics, els actors d'una banda i els espectadors de l'altra, permet tornar a l'origen del teatre com un fenomen col·lectiu, gairebé ritual, en què cada persona pot elaborar la dramàturgua de la seva problemàtica, revisar-la i veure-la des d'una nova perspectiva per finalment intervenir-hi a la recerca d'un canvi.

És en l'àmbit educatiu escolar o extra escolar on es palesa la validesa d'aquestes tècniques. Pa'tothom proposa una educació més informal, en què el pes dels continguts i les temàtiques no recau en el professor. Al contrari, tot el col·lectiu participa en el procés, des del plantejament fins al desenvolupament i la recerca de sortides.

Aquesta manera de treballar és una eina molt útil per a qualsevol col·lectiu. Actualment, l'entitat treballa amb grups tan diversos com són presoners, infants, joves i membres de sindicats i de centres de dones.

La transversalitat d'aquesta metodologia obre les portes per esbrinar què entenem per educació i quines carències i problemàtiques s'hi troben actualment. Per això Pa'tothom també ha començat a impartir formació en aquest terreny, més com un procés d'intercanvi i enriquit de tots els agents socials interessats que no pas amb una intenció d'alligonament per part dels mestres.

El Forn de Teatre Pa'tothom apel·la al poder que dona el teatre com un mitjà per expressar-se; tots en fem ús cada dia però no en som conscients. Així doncs l'entitat fa visible quelcom que ja existeix i fa que ens n'apoderem per posar-ho al servei de les nostres relacions amb els altres i el nostre entorn. És un esglaó pel que fa al dret a parlar, que tot ésser humà hauria de tenir el dret a pujar.

Forn de Pa'tothom
 C. de la Lluna. Barcelona 08001
 Tel.: 93 442 92 82 - www.patothom.org

■ Educació

Formació de pares

un espai per compartir

Sandra Moreno

Molt sovint els pares es troben desbordats davant l'educació dels fills. Tenen bones intencions, però a vegades els falta habilitats i coneixements específics que els permetin abordar les situacions amb seguretat i fermesa. AREC, Assessorament Pedagògic Familiar, pot ajudar a trobar solucions.

En el moment de sortir de l'hospital, els pares ens preguntem si el nadó no va acompanyat d'un full d'instruccions, i fins i tot d'un llibre de reclamacions, quan ploren durant tota la nit! Ens sentim perduts i sobrepassats per la nova situació, tant esperada i desitjada. A mesura que van passant els mesos, i els anys, ens anem trobant amb més dificultats i dubtes: el dormir, el menjar, les rebequeries... Quan els superem, n'apareixen d'altres que ens continuen aclaparant: l'escolarització obligatòria, els deures, la gelosia i les baralles entre germans, el bon ús de la cònsola... I si pensem en l'adolescència dels nostres fills, les amistats, els estudis, la sexualitat, les drogues, el passotisme..., són temors o realitats en qual-sevol cas preocupants. Dialogar, escoltar, limitar, negociar, expressar els sentiments... són les millors eines de relació educativa.

Totes aquestes pors i inseguretats ens van acompanyant durant l'educació dels nostres fills. Per això és tan important buscar espais d'intercanvi amb altres pares que estan passant pel mateix moment evolutiu dels fills.

MASSA PROTECCIÓ

Si analitzem la realitat de

les famílies amb les quals treballem, es fa obvi que hi ha una gran tendència a la sobreprotecció dels fills, i no ens adonem que no els ajudem a ser autònoms. El resultat és que creem nens dependents, als quals els costa fer coses com marxar de colònies, fer sols els deures... És a dir, decidir per ells mateixos. Una vegada adults, els mancaran habilitats d'independència i d'autonomia, que no hauran après en el seu moment.

UNS PETITS TIRANS

L'altre problema detectat és la dificultat per marcar els límits i la tendència a un excés de permissivitat, en contraposició a l'autoritarisme que va dominar en les famílies en èpoques anteriors. Els pares treballem fora de casa, passem poc temps amb els fills i inconscientment volem pal·liar-ho permetent tots els seus desitjos. Això crea nens amb poca tolerància a la frustració, uns petits tirans.

ELS PARES TORNEN A L'AULA

L'associació Arec intenta abordar aquestes dificultats familiars per mitjà de cursos participatius i dinàmics dirigits a pares segons l'edat dels fills: "Esos locos bajitos", "La màgia de

Els grups d'ajuda mútua constitueixen un recurs útil per compartir problemes i solucions

ser pares", "Un passeig per l'adolescència", "De sexualitat, parlem-ne", "Drogues i joves". Alhora, també oferim xerrades puntuals sobre temes específics: com parlar de sexualitat, l'expressió dels sentiments amb els més petits, els hàbits dels nostres fills... I en el cas que se'n detecti la necessitat, hi ha la possibilitat de fer teràpies familiars o assessora-ments pedagògics individualitzats.

La millor manera de veure què aprenen els pares és amb les seves pròpies valoracions: "He aprendido a mejorar mi reacción ante ciertas conductas de mis hijos y a desangustiar-me", "a no sentir-me culpable per dir que no", "a adquirir paciència...", "a no gritar tanto", "a intentar autocontrolar-me, saber negociar i a no evitar els conflictes".

Com veieu, pares i mares, teniu l'oportunitat d'aprendre amb altres pares a millorar la relació educativa amb els vostres fills i trobar un espai per compartir experiències i sentiments. Fomenteu en la vostra escola, barri o municipi la creació d'espais de formació de pares i gaudiu de l'educació dels vostres fills. 🍷

Sandra Moreno és pedagoga de l'associació AREC

Què fem amb la televisió? I amb el sexe?

C. Cuba, 2. 08030 Barcelona. www.arec-familia.org

Què fem amb la televisió, o amb les drogues, o amb el sexe, o amb les festes?... Resumint, què en fem dels nostres fills, petits o adolescents, quan ens plantegen temes importants per a la seva educació, el seu benestar o la convivència? Arec, Assessorament Pedagògic Familiar, ajuda a trobar respostes quan els pares es veuen desbordats per les dificultats.

L'associació està integrada per un equip de pedagogues i educadors socials amb experiència en l'àmbit de l'educació amb nens i adolescents, i proposa un programa d'assessorament i de formació innovador que atén necessitats no cobertes pels recursos socials existents, ofereix una atenció comunitària directa i permet treballar en l'àmbit de la prevenció.

■ Campanya "Adopta el català" de Veu Pròpia

Adopta el català

Josep Anton Fernández

Una aposta per la cohesió social

Veu Pròpia és una entitat de nous catalanoparlants a favor del català. Fundada el 2002, la formem persones de tota mena amb un tret comú: no tenim el català com a primera llengua, però l'hem adoptat com a llengua habitual. Treballem per la presència pública dels nous parlants, per ajudar les persones que estan adoptant el català i per aconseguir el benestar de la nostra llengua comuna. Veu Pròpia és independent dels partits polítics, i no sol·licita ni accepta subvencions de les administracions públiques.

"Adopta el català" és la nostra primera campanya. Amb ella ens proposem treballar per assolir el nostre objectiu principal: transmetre l'experiència d'haver adoptat la llengua comuna i ajudar les persones que estiguin fent el mateix procés que hem fet nosaltres.

La campanya té dos destinataris: els nous immigrants que fa un cert temps que són al país i les persones nascudes aquí i escolaritzades en català, però que no l'usen habitual-

ment. L'objectiu és animar tots dos grups a adoptar el català com a llengua habitual, tot creant vincles de solidaritat i complicitat entre ells. Volem oferir informació clara i directa, sense ambigüitats ni tabús, sobre els problemes i els avantatges d'adoptar el català, i proposar estratègies per facilitar el procés d'adopció lingüística a les persones que el vulguin fer. Així, contribuirem a enfortir el vincle afectiu amb la llengua comuna, sense que això impliqui trencar el lligam amb la cultura d'origen, i al costat de les altres llengües parlades habitualment.

La campanya fa un ús metafòric de l'adopció d'infants per expressar dues idees. La primera, que l'adopció del català requereix el protagonisme del nou parlant que s'apropia de la llengua del país, la fa seva i, tot adoptant-la, li garanteix un futur de benestar. La segona, que l'adopció de la llengua té un component afectiu que dona sentit a la plena incorporació a la nostra societat i que va molt més enllà del valor pràctic d'aprendre català. Adoptar la llengua és una experiència que enriqueix el nou parlant tant personalment com socialment, ja que la llengua ens permet establir noves relacions, accedir a nous espais i desenvolupar noves modalitats d'expressió.

Durant el curs 2005-2006 esperem fer més de 60 xerrades a centres de normalització lingüística, escoles d'adults, instituts i associacions d'immigrants de Catalunya i el País Valencià, els dos territoris on Veu Pròpia està present. El material de la campanya s'ha editat en les cinc llengües més parlades al nostre país: el català, el castellà, l'amazic, l'àrab i el quítxua. També hem creat una web per a la campanya: www.veupropia.org/adopta.

Una característica important del projecte és que el seu finançament és totalment privat. A part dels nostres recursos propis, hem tingut el suport econòmic de la Plataforma per la Llengua, Òmnium Cultural, Escola Valenciana i la Fundació Pro-Cat. ☂

Joan Anton Fernández és president de Veu Pròpia

“

Veu Pròpia no sol·licita ni accepta subvencions de les administracions públiques

L'entitat espera fer més de 60 xerrades a centres de normalització lingüística, escoles d'adults i associacions d'immigrants de Catalunya i el País Valencià

”

El president de Veu Pròpia, Joan Anton Fernández, i el periodista Matthew Tree en la presentació de la campanya el 8 de setembre passat

Apartat de correu 35013
08080 Barcelona
info@veupropia.org
www.veupropia.org

notícies

■ Un projecte per fomentar la qualitat en el Tercer Sector

INTRESS fa una crida a les entitats per participar a l'àrea de qualitat de www.xarxanet.org

L'Institut de Treball Social i Serveis Socials (INTRESS), l'entitat que coordina des del 2003 l'àrea de qualitat de www.xarxanet.org, convida les ONL i les persones interessades a formar una xarxa d'intercanvi d'informació i a col·laborar a la redacció del *Diccionari de preguntes més freqüents*. L'objectiu és que aquest diccionari es publiqui durant el 2006 com a eina de suport per a totes les entitats interessades a millorar la qualitat de la seva gestió.

La millora de la qualitat en el món associatiu és un dels principals objectius de www.xarxanet.org, un dels portals en català al servei de les entitats més importants impulsat el 2003 pel Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya amb la participació d'un gran nombre d'entitats catalanes del tercer sector.

INTRESS, una entitat pionera en la gestió de la qualitat en el tercer sector a Catalunya, és l'encarregada de la coordinació d'aquesta àrea, amb el propòsit de difondre àmpliament les informacions i els projectes que sorgeixen en aquest àmbit i amb la voluntat d'afavorir al màxim la participació de les entitats.

+ informació, + participació, + qualitat

A la secció "Serveis" i a l'apartat "Qualitat" de www.xarxanet.org, les ONL tenen a l'abast tota mena d'informacions, notícies i projectes relacionats amb el tema: cursos, jornades, premis, convocatòries d'ajuts, eines per millorar la qualitat... I també un apartat de "Preguntes més freqüents", on es poden trobar respostes sobre què és la gestió de la qualitat, el seu cost o quines entitats catalanes l'apliquen. Per fer-ne una eina encara més útil i efectiva, INTRESS fa una crida a les entitats perquè hi participin d'una manera activa, l'enriqueixin amb les seves aportacions i la facin créixer. Es tracta de formar una xarxa d'entitats i persones interessades a rebre i enviar informació sobre gestió de la qualitat perquè tot el sector sàpiga què fan les organitzacions per millorar-la. Qualsevol informació com la incorporació de directors de Qualitat, l'organització de jornades, l'aplicació d'auditories internes, l'obtenció de certificats d'ISO, la convocatòria de cursos i premis de Qualitat..., seran benvingudes. INTRESS també vol incorporar les aportacions que puguin fer els membres d'aquesta xarxa en la construcció del *Diccionari de preguntes més freqüents*.

Aquesta iniciativa d'INTRESS s'afegeix als nombrosos projectes de l'entitat en aquest sentit, un dels quals va rebre el 2003 el premi INSERSO Infanta Cristina en l'apartat "Qualitat en els serveis socials". Es tracta del projecte ONGambqualitat, en el marc del qual INTRESS va publicar una norma de qualitat, que set entitats de tot l'Estat estan aplicant i que es pot descarregar des de www.ongconcalidad.org/normacat.pdf.

Les persones i entitats interessades en aquest espai de participació s'han de posar en contacte amb: Montse Ros, Àrea de Qualitat d'INTRESS. Tel.: 93 217 26 64 - mros@intress.org.

■ Nova publicació d'Esplais Catalans

Espai de ciutadania

Hi ha infants i joves d'origen immigrat al nostre entorn més proper? Com podem donar a conèixer què fem a l'esplai? Què podem fer perquè hi participin? Quines activitats hauríem de realitzar? És necessari fer una pedagogia intercultural a l'esplai encara que no hi hagi infants i joves d'origen immigrat?

El segon llibre de la col·lecció "l'Esmolet", *Espai de ciutadania*, editat per Esplais Catalans (Esplac) intenta donar resposta a aquests interrogants. El document està format per un conjunt de treballs que aprofundeixen i desenvolupen algunes de les bases pedagògiques que sostenen el projecte educatiu de l'entitat. L'objectiu d'aquests treballs és, doncs, documentar la quotidianitat i la feina diària a l'esplai, per reflexionar, treballar i millorar-les.

D'un temps ençà, Esplac s'ha plantejat la necessitat de treballar a favor de la interculturalitat com a eix transversal del seu projecte educatiu. I en conseqüència, dins dels seus esplais ha començat a projectar esforços per millorar la formació, replantejar continguts, intercanviar coneixements i experiències, i així, de mica en mica, esdevenir el mirall de la diversitat sociocultural del barri o del poble.

Davant del treball realitzat durant aquests anys, amb l'inici i el posterior desenvolupament de la Comissió d'Immigració d'Esplac, l'organització ha cregut que era el moment d'elaborar un document, no amb la intenció d'oferir la recepta adequada, sinó nous plantejaments i, fins i tot, nous interrogants davant les múltiples accions que ha dut a terme fins ara. Es tracta d'aportar noves reflexions i nous reptes, alguns d'aquests fruit de l'experiència quotidiana i més propera dels centres d'esplai.

És a l'esplai on es potencien espais de relació i de convivència, on els membres del grup, els infants i els joves són els protagonistes i estan considerats per igual i on s'estableix un espai acollidor i còmode per a tothom. Els centres d'esplai són un espai per a la ciutadania, on es tenen en compte les persones i la seva trajectòria, actuant així, de grans agents socialitzadors. És per això, que és important i necessari remarcar i reconèixer la feina que fan en el seu dia a dia.

Espai de Ciutadania forma part d'una incipient col·lecció de documents que aprofundeixen en les bases contingudes en el projecte educatiu d'Esplais Catalans. Amb aquesta iniciativa Esplac vol seguir avançant en la línia d'establir un discurs pedagògic i metodològic adreçat a millorar la feina que es fa des dels centres d'esplai, i amb la finalitat sempre present de transformar i desenvolupar la societat.

www.esplac.org

El Pla Jove de Montornès del Vallès

Un pla amb personalitat pròpia

De la joventut, tothom en parla. De política, tothom en sap. Però, per desgràcia, bona part de la ciutadania ho fa des d'un profund desconeixement que genera expressions generalitzades de rebuig i una

«Es recrimina massa sovint al jove que adopti actituds apàtiques i al polític se'l culpa de gairebé tots els mals»

mala imatge d'aquests col·lectius. Es recrimina massa sovint al jove que adopti actituds apàtiques que l'incapaciten per assumir responsabilitats. Al polític se'l culpa de gairebé tots els mals d'aquest món, se l'acusa d'ansia de poder, de corrupció, d'incompetència... I si a més s'hi afegeix el poc pes que tradicionalment han tingut les polítiques de joventut, el resultat no pot ser gaire esperançador.

Davant d'aquest panorama calia trobar una estratègia per donar entitat i credibilitat a les propostes tant dels joves com dels polítics per capgirar d'una vegada per totes aquesta inèrcia tan negativa. I ves per on, el Parlament de Catalunya, amb el canvi de mil·leni, aprova per unanimitat el Pla Nacional de Joventut de Catalunya. En poc temps el Pla passa a ser el model a seguir pel que fa a polítiques de proximitat. Els plans directors o integrals de joventut esdevenen la màxima expressió d'aquest plantejament atès que apleguen en un mateix projecte les línies generals d'actuació en un territori determinat facilitant la coordinació de tots els agents socials implicats. El tre-

ball transversal és l'eix vertebrador d'aquesta nova manera de fer les coses i el foment de la participació juvenil n'és la condició indispensable.

En aquest context neix el Pla Jove de Montornès del Vallès. Aquest municipi de la segona corona metropolitana, amb un 23% de població jove i amb un diversitat cultural important, fa poc més d'un any que va decidir sumar-se a les directrius comunes en matèria de joventut i elaborar un pla per donar resposta a les necessitats dels joves montornesins. S'han creat diversos espais oberts que faciliten la interlocució entre la gent jove i la societat (administració local,

«Són els joves que proposen el què, el com i el quan»

entitats, joves, etc.) i que incideixen tant en el disseny com en el procés de presa de decisions de les polítiques públiques que els afecten. Un grup coordinador, tres grups de treball (d'educació, d'habitat i medi ambient i un tercer de participació democràtica) i l'assemblea general de joventut són els espais que conviden els joves a debatre i reflexionar sobre tot allò que els afecta i els interessa per aportar possibles solucions. L'administració local garanteix les condicions d'accessibilitat de totes les persones interessades, però són els joves que proposen el què, el com i el quan. Només cal formar-ne part. Qui s'anima? ☂

Equip Tècnic de Joventut i Col·lectiu de Jove Impulsors del Pla

Tel.: 93 572 39 39

opinió

El civisme i els sentits

Fabian Mohedano
President del Consell
de la Joventut de Barcelona

Entrin un dia en una oficina bancària, del banc o caixa que vulguin, tant li fa. Ensumeu, fa bona olor. Mirin, tot és nou. Toquin, tot és suau. Escoltin, hi ha silenci i respecte. No llepin res, que els faran fora, però si ho fan, no pateixin per cap malaltia, tot és net. Tot seguit vagin a qualsevol escola pública i diguin en veu alta "la nostra societat dona molta importància a l'educació". I ja posats a fer, intentin no sentir vergonya en pronunciar aquestes paraules. I després, pensin quines conclusions treu un infant quan fa el mateix trajecte. Si l'escola és un barracó, l'efecte es multiplica.

És més brut el col·lectiu de mestres que el dels treballadors de la banca? Res indica que sigui així. Són més porcs els infants que els clients de les caixes? Bé, en part sí, perquè els infants juguen, pinten, retallen, fan esport... i en tot són maldestres, perquè se'ls exigeix al límit de les seves possibilitats amb la intenció que aprenguin. Tot i que també m'agradaria veure com queda una sucursal després de passar tot un dia ocupada per cent persones, de l'edat o condició social que sigui. Segur que seria un poema.

I han vist mai algú desautoritzant el director d'una oficina bancària? Sí, jo també he vist episodis divertits, però al final tothom baixa del burro perquè l'autoritat és clara, està protegida per un vidre blindat i porta corbata. I el que és més important, té els calers, de manera que poca broma. Au, tornem a comparar la situació amb l'escola. No cal entrar en detalls.

Ordre, higiene, respecte... i recursos per fer-ho possible. Un amic meu diu que a França les escoles són maques perquè són palaus expropiats en els successius processos revolucionaris, i que això aquí no ho tenim, que tenim barracons. I que a la llarga això marca molt un país. Hi estic d'acord. Tots intuïm que el civisme comença a l'escola, però després associem escola amb mestres. Continuant amb el símil, i forçant-lo al màxim, diria que no associem els beneficis o les pèrdues de la banca amb els treballadors de l'oficina. És injust, sobretot envers qui ha volgut fer de mestre amb la vocació que això requereix. I estúpid, perquè estem convertint el nostre millor aliat en l'ase dels cops.

■ Cooperació

Per Nadal, regals justos

Ara ve Nadal, ja estan col·locades les il·luminacions als carrers de les nostres ciutats i dels nostres pobles i comença la sovint àrdua recerca dels innombrables regals que solem fer per aquestes dates. És un bon moment per recordar que fer les nostres compres de Nadal en botigues de Comerç Just és una bona manera de cooperar en una iniciativa que dóna suports als productors dels països en vies de desenvolupament.

Adquirir productes de Comerç Just equival a tenir la seguretat que aquests productors reben un salari just i que s'han respectat els drets laborals, la igualtat entre home i dona i el medi ambient. D'altra banda el consumidor posa el seu granet de sorra en la lluita contra l'exploració infantil, veritable flagell en molts països del Tercer Món.

Trenta-sis anys després de l'obertura de la primera botiga de Comerç Just a Holanda, a Europa es comptabilitzen en aquests moments 3.000 botigues i uns 45.000 punts de venda que ofereixen als consumidors la possibilitat d'actuar a favor del Tercer Món fent una activitat tan senzilla i quotidiana com és la compra. A Catalunya, entitats com Intermón-Oxfam, la Federació Setem o la

Intermón-Oxfam té 34 botigues de Comerç Just a tot l'Estat Espanyol, 10 de les quals són a Catalunya.

Xarxa de Consum Solidari també tenen botigues a nombroses poblacions catalanes i promouen punts de venda de Comerç Just a tot el territori.

apunts

Arriba el segell internacional de Comerç Just

El passat 5 d'octubre es va presentar a Madrid el segell internacional de Comerç Just, Fairtrade, promogut per l'Asociación del Sello de Productos de Comercio Justo.

El segell Fairtrade, que ja és present en 19 països d'Europa, Amèrica del Nord i Àsia, garanteix als consumidors que els productes certificats compleixen tots els requisits del Comerç Just i facilita l'accés al mercat a un més gran nombre de petits productors. La certificació afecta de moment el cafè, la xocolata, el te i el sucre.

L'associació que ha promogut aquesta iniciativa a l'Estat espanyol està formada per Alternativa 3, Caritas Española, la Confederación de Consumidores y Usuarios (CECU), la Coordinadora Estatal de Comercio Justo, la Fundación Ecología y Desarrollo, la Fundación ETEA para la Cooperación y el Desarrollo, Iniciativas de Economía Alternativa y Solidaria (IDEAS), la Fundació Intermón-Oxfam i SETEM.

Botigues de Comerç Just on-line

Unes botigues virtuals, amb la fotografia dels productes i els preus, permeten fer les compres de Comerç Just per Internet a les adreces següents:

<http://www.comerciojusto.com>
<http://www.intermonoxfam.org/tienda>
<http://www.xarxaconsum.org>
<http://www.sodepaz.org/tienda>
<http://www.delaterra.net>

premis
civisme
convocatòria
2005

20è Premi
Jaume Ciurana
a l'actuació cívica juvenil

Per a grups de joves de més de dotze anys, pertanyents o no a entitats de qualsevol mena, que hagin realitzat alguna acció cívica meritòria, de manera voluntària i gratuïta, en algun lloc dels Països Catalans durant el 2005. Hi ha dues modalitats:

- En favor de les persones
- En la millora de l'entorn natural

Cost de la inscripció:
0,3540 mib.

■ Intercanvi juvenil

Colors per l'esperança

Yenilin, Mileinis, Jennifer, Laritza, Jessica, Gabi, Amanda, Amisleis, Gabriela, Lisset, Mariana, Roxana, Angel Daniel, Yelaira, Yadira... Tots, nens i nenes cubans, eren a l'aeroport de José Martí de l'Havana l'1 de juliol passat per acomiadar-se dels seus amics de Barcelona, plens de llàgrimes als ulls. Però, comencem pel principi...

UNA MICA D'HISTÒRIA

El 1992 l'Ajuntament de Barcelona va signar un agermanament amb l'Ajuntament de Ciutat de l'Havana, amb l'acord que els districtes de Barcelona s'hi anirien sumant amb l'agermanament amb els diversos municipis de l'Havana. El districte de Sant Martí de Barcelona, juntament amb altres entitats del territori, es va agermanar amb el de Habana del Este. Fins ara, hem fet diversos projectes: la rehabilitació d'escoles

Ara ens hem de posar a treballar de valent i d'una manera continuada per fer realitat la segona part del projecte: l'estada dels nens i nenes cubans a Barcelona, al Poblenou, l'estiu que ve

bressols, l'acondicionament d'una llar d'avis, l'enviament de material escolar, projectes culturals... Però sempre eren projectes materials, i vam pensar, des de l'Associació Esplai La Flor de Maig, i amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, del districte de Sant Martí i de Barcelona Solidària, que calia realitzar projectes personals, de vivències i experiències, d'intercanvi. I vam començar amb els adolescents.

El dia 20 de juny, a les 12 del migdia, vam

marxar de l'aeroport del Prat de Barcelona 22 persones —15 nois i noies, 2 mestres de les escoles Lope de Vega i La Mar Bella, 4 monitors de l'Esplai La Flor de Maig i un bon company que va gravar tot el viatge— cap a Habana del Este, amb la intenció de conèixer uns quants dies amb els nois i noies del municipi que ens acollia, per intercanviar sentiments, cultura i una mica de solidaritat i de cooperació.

L'ESTADA

Només arribar, tot van ser noves sensacions: la pluja tropical, calenta i freda a la vegada; l'escassa llum al carrer i els talls continus de subministrament elèctric que pateix el poble; la calor, que ens va acompanyar durant tot el viatge; la *guagua* i el *guajiro*; la gent, sobretot les rebudes a les escoles amb els nens intercanviant somriures; les cançons cantades amb veu de llibertat, i les palmeres, palmeres per tot arreu...

El *camello* ple de gom a gom, i la gent al carrer, a les carreteres, a tot arreu, intentant parar un transport que els duguí a casa amb els seus; la gent del carrer, que fa olor de dolç, com els pastissos de coco que vam menjar a una escola bressol...

La possibilitat de banyar-nos al Carib, de veure com es fan els cigars i de conèixer la cerimònia del *cañonazo*. Tastar el cocodril. Menjar arròs amb *frijoles*.

Saber-nos ciutadans d'un món diferent, on paraules com *bloqueig*, *escassetat d'aliments*, *cartilla de racionament*, *bodega*... no són per a nosaltres. I això, als ulls dels nostres nous amics, ens converteix en privilegiats...

Jugar a futbol sota un sol de justícia, veure que no hi ha botigues on comprar, "tastar" la

policlínica sense haver d'esperar hores i hores, i, sobretot, reconèixer un rostre amic amb les noves companyes cubanes...

Veure com resolen problemes, sense que sigui fàcil, però amb la il·lusió d'anar empenyent la vida. Ensenyant-nos a valorar el poc que tenen i el poc que costa ser feliç tots a taula...

I no tan sols això, sinó que vam poder viure una experiència entranyable amb els avis i les àvies d'una residència, intercanviant cançons, paraules d'amor i somriures d'agraïment...

I nosaltres, enmig de tot això, compartint-ho tot dia rere dia amb un poble que clama lemes d'esperança, un país on la política ho inunda tot.

I ARA QUÈ?

Doncs ara, ens hem de posar a treballar de valent i d'una manera continuada per fer realitat la segona part del projecte: l'estada dels nens i nenes cubans a Barcelona, al Poblenou, entremig de tots nosaltres, per ser amfitrions dels nostres amics, com ells, però sobretot solidaris. Això és el que volem aconseguir l'estiu que ve.

I EL FINAL

Malgrat la distància, tots ells són aquí entre nosaltres. El que hem compartit és tan present que només el temps farà que els records es converteixin en històries per recordar un poble ple d'amor, ple de vida.

I en arribar a Barcelona, només pensem en una cosa: "Cuba, que linda es Cuba, quien la defiende la quiere más". ☂

Participants a l'intercanvi entre adolescents del Poblenou de Barcelona i de l'Havana

■ Maria Assumpció Vilà, presidenta de la Federació Catalana de Voluntariat Social

“Ser voluntari compensa”

—Quan tenia vint i pocs anys es va fer voluntària al Casc Antic de Barcelona. Per què?

—Veia les necessitats que hi havia en col·lectius molts desprotegits, que encara continuen estant-ho, però que a l'època encara ho estaven més.

—Quan fa d'això?

—Era l'any 1962. Vaig començar visitant malalts a les cases. A l'època amb prou feina es parlava de voluntariat a domicili, i encara menys de voluntariat hospitalari. En aquestes visites veia la solitud d'aquesta gent, i vaig pensar que jo era una persona molt afortunada. Era gent del barri, que no coneixia perquè jo formava part d'un altre món i d'un altre sector, i em va semblar que s'havia de fer alguna cosa per als que no havien rebut tan com nosaltres.

—Expliqui'm una experiència de voluntariat que l'hagi marcat particularment?

—En tinc moltes, però jo crec que és la mirada dels malalts quan els acompanyes, quan els escoltes, aquella mirada és la que et marca per sempre.

—Què és un voluntari social?

—És qualsevol persona que fa una feina per a la qual no rep una compensació econòmica. Aquesta tasca la fa per voluntat pròpia, en el marc d'una entitat organitzada, i va dirigida a col·lectius desfavorits, moltes vegades marginats, que necessiten el suport d'aquestes entitats.

—Quina diferència hi ha entre un voluntari de fa vint anys i un del 2005?

—Ha millorat molt la formació del voluntari. La formació és fonamental en aquest àmbit per oferir serveis de qualitat, i també ho és “encertar” la feina que es fa, i ara es pot escollir més, perquè s'han creat moltes entitats i fundacions i el camp és molt més ampli que fa vint anys. D'altra banda, fa vint anys les entitats no feien la selecció tan acurada que fan ara... Crec que hem millorat molt, però encara ho hem de fer més si volem donar un servei de qualitat.

—Des del 2002 és presidenta de la Federació Catalana de Voluntariat Social (FCVS). Quina és

«La mirada dels malalts que acompanyes és la que et marca per sempre»

la funció d'aquesta entitat?

—Quan la FCVS va néixer, aviat farà setze anys, tenia dos objectius: promoure el voluntariat entre la població i donar suport i oferir serveis a totes les entitats federades de Catalunya i buscar voluntaris per a aquestes entitats. Aquests objectius els hem ampliat a través de les quatre unitats territorials que tenim repartides a les quatre províncies catalanes, i que ben aviat seran cinc, perquè també volem ser presents a la Franja de Ponent. Hem organitzats durant aquests últims anys nou sectorials, entre les quals hi ha la del voluntariat hospitalari, la de la inserció laboral i la de la immigració. Considerem que és important que les entitats puguin desenvolupar un treball en xarxa dins d'aquestes nou sectorials.

—Quantes entitats estan federades?

—330.

—Quina força té la Federació com a interlocutor de les administracions?

—Hem demostrat durant tots aquests anys la bona tasca que es fa en el camp del voluntariat social, hem pogut parlar cara a cara amb les administracions i volem seguir enfortint les relacions entre les administracions i les entitats.

—I de cas, us en fan?

«Després d'haver estat voluntari es veuen les coses d'una altra manera. El voluntariat ens fa conèixer altres móns, tocar de peus a terra i valorar el que tenim»

—Les administracions ens donen suport logístic i econòmic. Però és evident que en voldríem més. I també voldríem participar més en el moment de fer les lleis i de prendre decisions. Per exemple, hem contribuït amb moltes aportacions a la Llei de serveis socials, que s'està discutint ara. Hem contribuït amb l'Estatut... Però volem ser més presents en tots els àmbits de l'Administració que afectin el món del voluntariat social.

—Aviat s'acabarà el Pla Estratègic 2002-2005 de la Federació. Quina valoració en fa?

—Encara és massa aviat per fer-la, però crec que ja podem dir que les prioritats que ens havíem marcat les hem aconseguit.

—Quines eren?

—Donar a conèixer més la FCVS i augmentar el nombre d'entitats federades. També hem aconseguit participar més en les xarxes internacionals de voluntariat, com per exemple el Centre Europeu del Voluntariat, i vam organitzar la Conferència Mundial del Voluntariat el 2004, que va suposar un gran esforç per a la FCVS i va tenir molta repercussió en els mitjans. També hem fet un gran esforç per introduir la gestió de qualitat. L'any 2004, per exemple, es va fer la primera auditoria oficial dels nostres comptes.

—I ara, en què posareu l'accent?

—Un dels temes prioritaris de la FCVS és la inserció sociolaboral. Hem d'arribar a les empreses perquè sàpiguen que contractar persones amb dificultats d'inserció no és un problema sinó ben al contrari, pot representar un benefici per al món empresarial, i tant les empreses com els sindicats ens han donat suport en aquesta línia de treball. També volem continuar treballant el tema de la immigració, un fenomen transversal, que afecta no solament les entitats que s'ocupen exclusivament d'aquest tema sinó que afecta totes les entitats, com per exemple les entitats de salut. D'altra banda, volem continuar potenciant el voluntariat hospitalari, una sectorial que ha començat amb molta força, i seguir fomentant la formació perquè ens hem d'adaptar als nous reptes. I també tenim moltes ganes que les entitats treballin més en xarxa i incorporin cada vegada

Maria Assumpció Vilà és presidenta des del 2002 de la Federació Catalana de Voluntariat Social i des del 2004 ocupa la presidència de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. La seva relació amb el món associatiu i del voluntariat va començar l'any 1962, quan visitava malalts. La formació dels voluntaris, la qualitat dels serveis que presten les entitats i el treball en xarxa són els seus cavalls de batalla.

«Al mes de novembre es fan eleccions al Consell del Voluntariat de Catalunya, que substitueix l'Institut Català del Voluntariat. El Consell estarà constituït per 41 membres, entre els quals 21 entitats de voluntariat»

més la gestió de qualitat per millorar la qualitat dels seus serveis.

—A la memòria de l'any 2004 deia que s'albirava un futur prometedor...

—Si treballem bé, si demostram a la població en general que som capaços de millorar els estaments socials, crec que podem fer que la població en general s'impliqui més en l'acció social del dia a dia: som persones afortunades i podem tornar a la societat a través del voluntariat el que n'hem rebut de positiu.

—Crec que s'han de trobar, i es poden trobar, noves fórmules per augmentar el nombre de voluntaris, per fer-lo més atractiu per a un més gran nombre de gent?

—Crec que hem de fer arribar els testimonis de les persones que fan voluntariat de base, prendre consciència del que es rep a canvi, de la gran quantitat de coses que s'aprenen fent voluntariat, de com compensa... Hi ha gent que diu, quan es recupera d'una malaltia, que ara veuen les coses d'una altra manera. Crec que amb el voluntariat, passa el mateix. Després d'haver estat voluntari, es veuen les coses d'una altra manera. Coneixem altres móns, ens fa tocar de peus a terra i valorar el que tenim en el dia a dia. És el que hem de transmetre a la societat i als joves. Els hem de dir que se sentiran compensats. Només donant una part del temps que els sobra o que potser malgasten, ja és suficient, i això no impedeix que tinguin encara temps lliure per sortir i per veure els amics.

—No hi ha el perill que els voluntaris s'involucrin massa emocionalment i s'enduguin el problema a casa?

—Sí, aquest perill hi és en els voluntaris que tracten malalts o van a les presons per exemple, però s'ha d'intentar que no sigui així. El problema és de la societat, no dels voluntaris. Per això és bo que s'involucrin en les juntes directives, perquè expliquin el dia a dia del voluntari i els problemes que té perquè l'entitat els pugui resoldre.

—Hi ha algun col·lectiu en què es podria fo-

mentar més el voluntariat?

—Hem d'arribar a molts sectors de la població, però crec que hi ha una gran cartera de voluntaris potencials en les persones que es jubilen de manera anticipada. Crec que aquestes persones poden fer un gran servei a la societat aportant els seus coneixements professionals.

—Què és el Consell del Voluntariat de Catalunya?

—El Consell del Voluntariat de Catalunya substituirà l'Institut Català del Voluntariat. El Consell serà una eina de participació, d'assessorament i de consulta formada per entitats, col·lectius i experts. Determinarà els criteris de subvencions, els plans de formacions, les polítiques i les línies de treball a desenvolupar en el camp del voluntariat. El Consell estarà format per 41 membres, 21 dels quals seran representants d'entitats de voluntariat social, mediambiental, cultural, etc. Aquest mes de novembre es faran les eleccions.

—Què en pensa de la revolta als barris suburbials a França?

—És un tema molt delicat. Alguna cosa es deu haver fet malament perquè passi tot això. Als joves que es revoltent potser no se'ls ha donat la formació que necessitaven i alguns sociòlegs opinen que no que no hi ha hagut integració. S'ha de fer una reflexió molt profunda. Europa està espantada pel que pugui passa en altres països.

—El món del voluntariat hi té alguna cosa a dir en tot això?

—Hem de donar molt suport a les entitats que en aquests moments treballen en el camp de la integració i la immigració. Sobretot hem de procurar que tot això no faci més mal encara pel que fa a l'opinió que hi ha al carrer sobre els immigrants. Hem d'intentar que no es vegi la immigració com un fenomen que ens amenaça. En aquests moments la pobresa està a les mans dels nous nadius, perquè els costa de trobar feina, de trobar un lloc de treball digne. Entre això, que les lleis d'immigració no estan prou ben fetes i que a la població li costa acceptar els immigrants, les entitats hem de fer molta feina. ☂

Anna Corbella

fundació la tutela

L'entitat, que tutela més de 400 discapacitats psíquics arreu de Catalunya, celebra el seu 20 aniversari.

Es calcula que actualment a Catalunya hi ha més de cinquanta-tres mil discapacitats psíquiques. Les seves famílies, a més d'afrontar les preocupacions que comporta el dia a dia, es plantegen qui se'n farà càrrec en un futur, quan els familiars faltin o, per diferents raons, no els puguin atendre.

La Tutela es va constituir el 1985 per donar resposta a aquesta angoixa manifestada tant per pares i familiars com per professionals vinculats a aquesta problemàtica.

La funció principal de l'entitat és exercir la tutela de discapacitats psíquiques que no tinguin família, o bé dels que, tot i que en tenen, es trobin en situació de desemparament o d'abandó. En l'actualitat, el percentatge més gran de les tuteles que assumeix l'entitat el constitueixen persones que no han estat mai ateses pels recursos del sector, mancades de qualsevol tipus d'hàbit, ja sigui laboral o social, i que sovint mostren conductes antisocials o de petits delictes que fan conflictiva i difícil la seva integració.

Actualment, La Tutela té 430 persones tutelades arreu de Catalunya, a més d'una llista de més de 200 en pre-tutela, és a dir, que són propostes acceptades de futures tuteles. Tutelar significa exercir de família i, per tant, ajudar els tutelats a organitzar la seva vida en tots els aspectes i en tots els àmbits: físic, mental, residencial, formatiu, laboral i de lleure. En definitiva, potenciar les seves capacitats, procurar que siguin al màxim de feliços i que tinguin la qualitat de vida que es mereixen. Per aconseguir aquests objectius, La Tutela no ha estat concebuda com a dispensadora de cap servei directe i, com fa qualsevol pare o familiar, també ha d'adreçar-se a d'altres entitats per proporcionar als tutelats allotjament, feina, assistència sanitària...

Arribar als vint anys d'existència constitueix una gran fita que La Tutela celebrarà el 14 de desembre en un acte que també coincidirà amb la inauguració oficial de les oficines de la direcció de zona de Barcelona i la presentació de La Vellesa, una nova entitat tutelar per a gent gran.

La Tutela, Fundació Privada Catalana Tutelar de Discapacitats Psíquiques
C. Hipòlit Lázaro, 18, bxs. 08025 Barcelona
Tel.: 93 339 45 36
comunicació@latutela.org

Fundació La Tutela

la mare de déu també fuma

Ho fa per la Puríssima, el 8 de desembre, sobretot al Maresme i en particular a dues poblacions d'aquesta comarca,

Canet i Arenys de Mar, on s'ha recuperat aquesta tradició que sembla que té les arrels en antics rituals per provocar la pluja.

La Mare de Déu Fumadora, nom que rep la festivitat religiosa de la Puríssima en aquestes poblacions, era antigament l'únic dia en què la canalla podia fumar impunement sense rebre un clatellot. L'any 1948 Josep Palomer, mossen d'Arenys, afirmava que la tradició provenia d'un aplec a l'ermita de la Pietat la vigília de la Immaculada: "Hi acudien tots els arenyencs, els quals permetien que els seus fills apleguessin ri-dortes [liana] i les fumessin, que engrunessin fonolls i fumessin la seva grana embolicada amb paper. Per què? No se sap ni consta enlloc".

Ara que la Mare de Déu Fumadora ha de sortir a les portes del Paradís per aspirar la dosi de nicotina, a Canet i a Arenys han recuperat la tradició, però això sí, amb cigarrets de matafaluga, ball i festa.

tradi·accions

vicenç folch

recordant... un estatut amb ets i uts

Sembla que a l'Estatut que ha regit Catalunya des de la Transició fins ara li faltaven els ets. O potser els uts.

Ara, des de Catalunya, s'ha fet una proposta amb totes dues coses, amb ets i uts, amb tots els detalls, sense que hi falti res (o potser gairebé, gairebé res?). I alguns d'aquests detalls fan referència, per exemple, a les balances fiscals, que cap polític espanyol no s'atreveix a fer públiques, probablement perquè hi sor-

tirien uns ets i uns uts massa comprometedors.

Tan bon punt s'ha consensuat l'Estatut a Catalunya, a la pell de brau s'hi han declarat uns brots virulents d'urticària. Revelen com els costa a certs sectors intentar debatre, acceptar i aplicar solucions per resoldre coses que no acaben de funcionar.

El brau espanyol té urticària i el burro català es rasca. Si hi afegim que la vaca és cega, ja tenim tots els ets i uts de la qüestió...

olga gual

Notícies

II PREMIS D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE DE LA FUNDACIÓ LLUÍS CARULLA es poden presentar propostes fins al 15 de desembre

Per segon any consecutiu la Fundació Carulla, amb el suport de la Secretaria General de Joventut de la Generalitat i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, convoca uns premis destinats d'una banda a promoure projectes i de l'altra a reconèixer i difondre experiències de caràcter educatiu en el camp de l'educació en el lleure.

Els guanyadors es repartiran tres premis de 4.000 euros cada un per a nous projectes i dos premis del mateix import per a experiències ja realitzades. La decisió del jurat es coneixerà en un acte públic a finals del mes de febrer de 2006. Els premis s'atorgaran als projectes i experiències que afavoreixin el sentiment de pertinença i el coneixement del país des d'un punt de vista lingüístic, cultural, geogràfic i històric.

En la primera convocatòria van ser premiats En Grup, un portal impulsat pel Moviment de Centres d'Esplai Cristians, un projecte dels esplais de la Garrotxa, un centre obert de Sant Adrià, una experiència educativa duta a terme a la Vall del Corb i una experiència d'oci nocturn a l'Escala.

Creada l'any 1973, la Fundació Lluís Carulla treballa per promoure la llengua, la cultura i els valors que configuren la societat catalana, amb la voluntat d'enfortir el sentit de pertinença. Entre d'altres coses, organitza també els Premis Baldri Reixac i els Premis Francesc Candel.

Fundació Lluís Carulla. C. Aribau, 185. 08021 Barcelona. Tel.: 93 209 09 48 - www.fundaciolluiscarulla.org

TROBADA D'ENTITATS JUVENILS EUROMEDITERRÀNIES joves de 30 països es troben del 16 al 19 de novembre a barcelona

La trobada se celebra cada dos anys a Barcelona per iniciativa del Consell de la Joventut de Barcelona i la Red Europea de Diàleg Social. Reunirà aquest any uns 60 joves de 30 països europeus i de la conca mediterrània.

La trobada s'adreça a col·lectius i associacions que treballen en el camp de la joventut i la cooperació internacional per afavorir l'intercanvi i el desenvolupament de projectes conjunts. La interculturalitat, la cooperació, la participació juvenil i les polítiques de joventut seran alguns dels temes de debat i de reflexió que centraran els debats i els treballs de la trobada.

Més informació a: Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona. Tel.: 901 51 52 53

paraules paraules paraules

Secció elaborada per la Fundació Pere Tarrés

Els campaments

Autora: Cristina Losantos

Editorial: Edicions La Galera, 2005

Col·lecció: Espais

Edicions La Galera ha dissenyat una col·lecció de llibres poc habituals, tant pel format com per la temàtica. Es tracta d'uns llibres desplegable, de cartró plastificat, que endinsen els més petits en un àmbit lúdic a partir de les il·lustracions o, més ben dit, d'una gran il·lustració en forma de vinyeta. El llibre que ens ocupa, *Els campaments*, mostra les escenes quotidianes d'una activitat al medi natural, des de l'arribada al camp i el muntatge de les tendes fins a "L'hora dels adéus" a peu d'autocar, tot passant per les estones de joc, la remullada al gorg, la intendència i els àpats, les excursions i les vetlles de nit. A partir de les divertides i clares il·lustracions de l'autora, els infants poden entretenir-se en l'observació de situacions i detalls que expliquen, d'una manera molt propera, el dia a dia d'uns campaments. El llibre, a més, incorpora un breu glossari il·lustrat d'objectes propis d'aquest àmbit temàtic: motxilla, llanterna, foc de camp, fogonet, sac de dormir, botes, tenda, etc. Es tracta, doncs, d'un llibre del tot recomanable per introduir els més menuts en l'activitat insígnia del lleure educatiu al nostre país.

Serralada de Marina

La Conreria. Guia del Parc

Autor: Miquel Jaumot i Bisbal

Editorial: Pòrtic, 2004

Col·lecció: Guies Pòrtic

"En mirar cap al coll de Montalegre es veu un gran edifici; no és altre que la Conreria". Aquesta frase, extreta d'un dels capítols inicials del llibre, ens situa en l'entorn natural d'aquesta coneguda casa, una de les més grans del Servei de Colònies de la Fundació Pere Tarrés. La proximitat d'àrees urbanes fa que moltes vegades es deixi de valorar la riquesa i la gran quantitat d'alternatives d'un entorn natural tan interessant com el de la Serralada de Marina. Amb aquest objectiu, l'Editorial Pòrtic, juntament amb la Fundació Pere Tarrés, volen donar a conèixer totes les excursions i passejades possibles per la zona, ja sigui per la muntanya o per les poblacions properes, i també mostrar el clima, la fauna, la flora, i fins i tot la història, del Parc Natural. L'aspecte més interessant de la guia és una selecció de divuit excursions, que inclouen dades de durada, distància, accessos i mapes.

Mai més tortura

Autor: ACAT (Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura)

Tal com reconeixen els autors d'aquest material, la Declaració Universal dels Drets Humans és lluny de ser universalment coneguda i més lluny encara de ser aplicada o tinguda en compte per a totes les persones. I un dels aspectes poc coneguts —i encara menys aplicat— és el que, a través de l'article 5, disposa que "ningú no serà sotmès a la tortura ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants". Amb aquest objectiu neix *Mai més tortura*, un dossier educatiu adreçat a monitors, professors i educadors socials que treballen amb infants i joves. Proposa diferents activitats i dinàmiques per a la reflexió i l'acció a l'entorn de la violència física: lectures, debats, jocs de rol, representacions teatrals, videofòrums... El dossier és gratuït per a les persones que treballen en l'àmbit educatiu i es pot demanar a l'adreça acat@pangea.org.

Pep Callau

El tifó mediàtic

Qualsevol terme meteorològic com tifó, huracà, tromba..., que ens són tan familiars últimament, serveix per fer-se una idea força precisa d'en Pep Callau i el seu grup, Els Pepsicolen, un fenomen que va néixer fa quinze anys i que es produeix amb la mateixa intensitat ara com aleshores. Va arribar en tromba en el món de l'animació infantil català, carregat d'energia i d'innovacions, amb un estil fresc i eclèctic, més urbà i arrauat, que fins i tot ha acabat creant escola. I com els tornados que es retroalimenten, Pep Callau anuncia una pluja de noves propostes i projectes que pensa presentar ben aviat.

—En Pep Callau és fill del grup Gog i Magog, amb qui va començar fa quinze anys...

—Sí, hi vaig estar tres anys, i amb Gog i Magog vaig agafar moltes de les taules que tinc ara. Vaig aprendre moltíssim... En Jordi Pessarodona va ser molt important per a mi.

—Havies fet alguna cosa abans?

—De petit, teatre, i a l'institut organitzava els festivals i els presentava. Era una mica l'animador de l'institut.

—Recordes la primera actuació?

—Acabava de plegar d'una agència de viatge i en Jordi em va venir a buscar: "Com ho tens demà per venir a fer una cercavila?". Va ser la primera i l'última vegada que artísticament em vaig preguntar què havia de fer. Vaig dir que sí.

—Què vas sentir en aquesta primera actuació?

—Vaig sentir que feia una cosa que m'agradava molt i que m'era molt fàcil: muntar xous.

—I quan vas decidir muntar el teu propi xou?

—Em vaig voler especialitzar en el que m'interessava més, que era la figura de pallaso-animador al carrer i per al públic familiar. Amb un dels músic, en Josep López, en Panxo, vam crear

«Els gags són moments que et passen pel davant i els has de captar amb els cinc sentits»

la companyia Els Pepsicolen.

—I va aparèixer un grup que va crear una impacte extraordinari...

—Suposo que vam ser innovador. Vam incorporar a la línia de l'animador més tradicionals elements de teatre de carrer, de clown, de showman, de locutor de ràdio, ens ficàvem amb la gent, vam introduir una furgoneta en la cercavila, teníem un punt d'urbanites... Vam crear un còctel que va sorprendre. També cal dir que jo era pura energia, una mena d'aixeta oberta que no deixava de rajar. Estava absolutament en la meua salsa... Continuo sent feliç, però aquells primers cinc anys vaig ser *absolutament* feliç.

—Tots els grups de l'època parlaven dels Pepsicolen. Com us va rebre la professió?

—Crec que ens va rebre bé. La veritat és que tampoc no ens vam plantejar res en aquest sentit. Vam entrar d'una manera arrauada i vam anar a la nostra, fent el nostre forat. Va funcionar el sistema de boca a orella. També crec que alguns grups van pensar que el ritme que portàvem es frenaria i es preguntaven perquè treballàvem tant.

—A l'escenari fas la sensació d'estar improvisant continuament... És així?

—Els gags són moments que et passen pel davant i els has de captar. Has de posar els cinc sentits i tots els sentiments per observar el que passa al voltant. Aquesta senyora que surt pel balcó, aquell cotxet de nen petit, aquell avi que fa no sé què, aquella cabina de telèfon... Però sí que tenim un guió, però l'interrompem continuament i li canviem l'ordre per crear un teixit festiu.

—Per fer-ho has de ser molt observador...

—Jo tinc dos exemple que van ser una escola per mi: l'Àlex Navarro i el Leandre. Crec que aquests dos personatjassos tenen una capacitat absolutament increïble per trobar el tempo del gag, per observar i per concentrar-se... T'has de

concentrar molt i mentre cantes aquella cançó que et saps de memòria, disparets una mena de sonar i busques, busques coses...

—A vegades et fixes més en els pares que en els petits...

—Sí, a vegades he pecat de pensar que la mai-nada ja ens segueix de per si, i he anat a tocar molt els adults, que són els que estan més seriosos. I no puc fer-hi més, m'hi he de ficar.

—Què has arribat a fer en una actuació?

—Ui, d'anècdotes, n'hi ha tantes... Recordo una vegada a Bon Pastor: no hi havia ni un nen a la plaça. Els vaig anar a buscar un per un als pisos, tocant timbres, promentent a les mares que els tornaria a portar al cap d'un hora...

—Sembla que fer el que fas és tan natural per a tu com respirar ho per al comú dels mortals...

—M'és fàcil, però també he de dir que em costa molta energia. Si no m'hi lliurés en cos i ànima, no s'entendria que després de tants anys fent el mateix espectacle em continuïn contractant tant.

—Què et va inspirar per crear aquesta imatge

«És possible que hagi ajudat a crear un estil d'animació»

de pallasso que encara fas servir ara?

—Em vaig fixar en una fotografia molt petitona que apareixia en un llibre dels Comediants amb un clown que només duia els ulls i la boca maquillats. El vaig voler fer una mica més urbà, li vaig posar una visera d'oficinista i uns ulleres d'intel·lectual, i va néixer el pallasso Pep Pixatinter. Intentava ser una mica més modernet. Li he fet variacions, però no l'he canviat gaire.

—Sé que hi ha un artista català que t'ha marcat molt...

—En Tortell Poltrona, sense cap mena de dubte. La primera vegada que vaig coincidir amb ell va ser en una Tamborinada...

—I què va passar?

«Si em considero alguna cosa, és un bon comunicador»

—Una setmana abans estava molt nerviós. Imagina't!, coincidir amb en Tortell Poltrona! Li vaig fer un regal, però no l'hi vaig donar en persona perquè no em vaig atrevir...

—No em puc creure que no t'atreveixis a fer alguna cosa!

—T'ho juro! Vaig comprar unes cadires petitones de boga, les vaig enganxar com en aquell famós número que feia ell amb les cadires, i hi vaig posar una dedicatòria. L'hi vaig deixar al lloc on es canviava i vaig marxar. I aquell dia vaig fer una cercavila increïble. Curiosament el dia següent el *Periódico de Catalunya* va treure a portada una immensa fotografia meua! Vaig comprar tots els diaris del quiosc! Va ser una molt bona Tamborinada perquè allà em vaig consolidar com a artista que tenia ganxo. Però jo aquell dia homenatjava el Gran Tortell.

—Suposo que al final us vau conèixer...

—Sí, i tant, amb en Jaume ens hem fet molt col·legues. I avui encara li tinc un respecte absolut.

—Creus que la teva concepció de l'animació ha creat escola?

—Potser és de pedant dir-ho, però sí, crec que he obert una manera d'entendre l'espectacle d'animació dalt de l'escenari: el *desparpajo*, ficar-me amb tothom, ser capaç d'engrescar petits i grans, i animar, que és difícil... És possible que hagi ajudat a crear un estil.

—Quines han estat les actuacions més importants de la teva carrera?

—Les més intenses i les més emotives, les que he fet amb Pallassos Sense Fronteres a Bòsnia, el 1993, 1994, 1995 i 2004. Tenen una transcendència que va més enllà del mateix espectacle. Però també les que he fet a la Tamborinada, al Festival de Pallassos de Cornellà de Llobregat, o a Tàrraga, a la Cavalcada de Reis de Barcelona, a Bilbao, als carnivals de Solsona, als pobles petits en festes petites... N'hi ha tantes!

més

una web de fans

Els grups d'animació infantil no solen tenir clubs de fans, i encara menys webs de fans. En Pep Callau, sí.

En Pep Callau desperta passions. Fins a tal punt que un grup de joves de Granollers li ha dedicat una web d'homenatge, www.sopadelletres.com/pep-callau. Fa temps que Pep Callau s'encarrega de presentar la Festa Major d'aquesta població, on des de fa vint-i-dos anys s'enfronten festivament dues colles, els Blancs i els Blaus. Els fans de l'animador consideren que sense aquest "Ronaldiho, Maradona i Pelé de la Festa Major", la cita anual del cap i casal del Vallès Occidental no seria el que és. La web és una pàgina d'homenatge, però també és reivindicativa: inclou un manifest, firmat fins ara per 77 persones, per demanar que en Pep Callau sigui declarat Mite de la Festa Major de Granollers.

—Ens han demanat que et preguntem què faràs quan siguis gran...

—M'he plantejat molt seriosament la docència. Si em considero alguna cosa, és un bon comunicador. I m'agradaria ensenyar, ajudar a formar un bon planter de comunicadors al país. Avui encara és molt perillós posar-se a davant d'un micro: és molt fàcil ser carincló, dir coses fora de to, no entendre la sensibilitat d'aquell acte, passar-te, quedar-te curt... Saber estar en cada actuació, penso que això s'ha d'ensenyar. ☂

Lluïsa Armengol

PEP

el pirata i el cofre del tresor

Si fa quinze anys la seva furgoneta va causar sensació i va inaugurar una nova manera de fer cercaviles, el proper estiu en Pep Callau pretén deixar bocabadats els banyistes del litoral català amb una cercavila marítima. Uns clowns pirates desembarcaran a les platges a la recerca del cofre del tresor, dins del qual hi haurà una invitació a participar en una festa sonada a la plaça del poble a la tarda. Aquest projecte ve

després de l'estrena de *Miraveus* a l'última edició de la Fira de Tàrraga. *Miraveus* és un espectacle d'interior que s'adreça a les escoles i explica la història de la veu cantada, amb una projecció d'imatges i cantants d'òpera. D'altra banda, mantenint la seva vessant solidària, al mes de novembre Pep Callau i Els Pepsicloen se'n van quinze dies a l'Índia, als orfenats de Bombai i a les leproseries de Madras, amb el suport de Pallassos Sense Fronteres i d'ONG locals.

*anem
a veure...*

Rosa fité

Gènere: contes

Públic: familiar

Argument: Contes plens de sentiments, contes que ens fan pensar, que també ens fan somniar, que ens embadaleixen, que ens fan riure. Contes diversos i dispersos, que converteixen el món en una història genial que val la pena de viure.

Rosa Fité tragina unes maletes plenes de paraules que una rere l'altra acabaen teixint la trama dels seus espectacles:

Els contes de la Rosa, Contes d'arreu, Contes per contar, cantar i recitar i Poesia amb petites històries.

Amb la veu i uns quants objectes escollits, i sobretot amb un talent excepcional, Rosa Fité transmet els contes que més li agraden: són narracions de la rondallística universal i també contes propis. Històries de cada dia amb valors universals, històries universals amb missatges per la vida de cada dia.

Rosa Fité ens els transmet jugant amb les paraules i les imatges sense parar, i l'espectacle *Poesia amb petites històries* n'és una mostra destacada. Amb aquesta proposta l'espectador, d'una banda, visualitza el que els nostres poetes contemporanis han volgut reflectir en les seves obres mitjançant una escenografia i un atrezzo d'una plasticitat dolça, vistosa, simpàtica i molt divertida. De l'altra, i aprofitant els poemes com a punt de partida, Rosa Fité els fa gaudir de la riquesa del llenguatge i dels jocs que permet fer explicant contes farcits de petits rodolins, de jocs de paraules, d'endevinalles i de cançons.

Gaudir dels espectacles i del talent de Rosa Fité és un d'aquests privilegis que ens fan una mica més feliç cada dia.

els contes de la rosa

Farrés brothers i cia.

Gènere: titelles

Públic: familiar

Argument: Amb l'arribada d'un germanet, el que era el rei de la casa fins a aquell moment se sent destronat. Però, i si el menut abandona aquest càrrec tant desitjat, ¿qui l'ocuparà?, ¿l'exrei de la casa?, ¿o algun altre rei destronat disposat a fer el que calgui per tornar a manar i a partir d'aquí, dominar el món sencer?...

Vet aquí un nou espectacle de la Cia. Farrés Brothers d'una estupenda factura tècnica i estètica i amb un interessant rerefons pedagògic. Els seus protagonistes, en Pep i en Jordi, ens parlen del poder i de la gelosia, temes universals i sobradament omnipresents en la vida privada i en l'àmbit públic, i sovint de conseqüències nefastes. Tractats amb una sensibilitat i una delicadesa extraordinàries per la Cia. Farrés Brothers, ens endinsen en els sentiments que es desperten quan arriba un nou germà a la família i en les relacions de poder que s'estableixen. Els infants s'hi poden sentir molt identificats, i els pares també.

Després de l'èxit de l'anterior espectacle, *Operació AVI* (vegeu CARRER 39), guanyador del premi del públic al millor espectacle al Festival de Titelles de Lleida de 2004, Pep Farrés, Jordi Farrés i Jordi Palet ens tornen a fer un esplèndid regal, embolicat amb la preciosa escenografia d'Alfred Casa i amb música de Jordi Riera.

el rei de casa

cia. teresa roig

Gènere: contes

Públic: familiar

Argument: Una joglaresca, que canta, balla i toca el saxo, arriba a un poble per explicar-hi les seves històries. Aquesta vegada ha escollit tres contes de por. El que no sap és que l'Home del Sac s'ha escapat d'un dels seus llibres i la perseguirà del principi fins al final.

Els contes que fan por fascinen i també ensenyen a no tenir por. Aquesta és la proposta de Teresa Roig, actriu i

Els autors mateixos han fet l'adaptació del conte en un espectacle que barreja el teatre, la música, els titelles i els trucs de màgia. L'escenografia espectacular de Mateo i Ivan Tikas, lua música de Núria Juanet i Clara Ripoll i la direcció escènica de Benjamí Conesa, aconsegueixen atraure l'espectador en un apassionant viatge per l'univers del pintor empordanès, en un món de ficció ple de màgia, d'humor i d'imaginació que convidi a somniar. "Hem volgut crear un espectacle que agradés a petits i grans, fins i tot, si ens permeteu la llicència, al mateix Salvador Dalí" afirmen Benjamí Conesa i Albert Gràcia, el coordinador general del projecte.

contes de por per no tenir por

notícies

De Calaix enregistra el seu segon disc

Les tres cantants de la formació de música tradicional De Calaix presentaran al febrer de l'any que ve una nova proposta musical basada en les cançons de l'espectacle *De boca en boca*, que estan representant arreu de Catalunya.

Després de l'èxit obtingut pel CD anterior, *Pantone 1505*, que va guanyar el premi al millor disc folk l'any 2003, i d'endur-se l'any 2004 el premi Altaveu, Gemma Pla, Lurdes Rimalló i Mireia Mena continuen investigant en aquest nou enregistrament sobre les polifonies i els cants mediterranis afegint-hi el seu talent personal i el seu bon gust musical. El disc recull cançons tradicionals cantades a cappella que els han estat transmeses per via oral i que volen oferir ara a un públic més ampli. De Calaix es va formar el 2001 a l'Alt Empordà amb la idea de treballar la cançó tradicional catalana. D'aquest treball n'ha sorgit l'autoetiqueta de Nova Polifonia Tradicional Catalana i un reconeixement unànime del públic i de la crítica per la qualitat i l'originalitat d'aquesta agrupació vocal que ha aportat una veritable alenada d'aire fresc a la cançó tradicional del nostre país.

Noè guanya el premi ARC al millor espectacle familiar

La brillant trajectòria professional de l'animador i cantant Noè ha estat reconeguda el passat mes de juny a la cinquena edició dels Premis ARC (Associació Professional de

Representants, Promotors i Managers de Catalunya). Noè es va endur el premi al millor espectacle familiar en un acte a la sala L'Espai de Barcelona presentat per la cantant Lucrecia i el showman Jordi LP i en presència de nombroses personalitats del món de l'espectacle i la cultura.

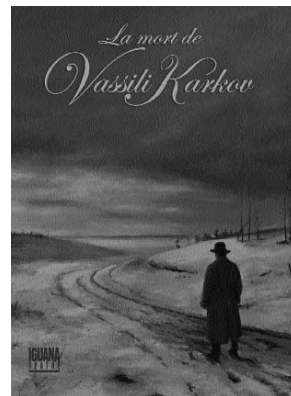
Noè, que afirma que "el millor premi és poder continuar fent cada dia aquesta feina", va agrair el premi i va aprofitar per reivindicar la tasca dels músics que treballen en aquest tipus d'espectacles, tot criticant que no s'hagin tingut en compte en l'edició de l'*Anuari 2005 de la música i l'espectacle als Països Catalans*.

Noè treballa des del 1977 en el camp de l'animació i n'és un dels principals representants. A banda dels espectacles que representa a tot Catalunya, té una llarga discografia i ha publicat diversos llibres acompanyats de CD, l'últim dels quals és *Cada festa, una cançó*, publicat a l'Editorial Baula. Noè, tot un clàssic de l'animació, vetlla també pels interessos generals del sector des de l'associació AMAPEI, de la qual és un dels fundadors.

Nova producció del grup mallorquí Iguana Teatre en el seu 20è aniversari

El passat 30 de setembre la companyia de teatre per a adults Iguana Teatre va estrenar *La mort de Vassili Karlov* a la Fira de Teatre de Manacor. L'obra, escrita i dirigida per Pere Fullana, és una adaptació lliure de narracions i temes de Txèkhov, Turgéniev, Púxkin i altres narradors de la literatura russa del segle XIX, un moment fascinant de la història amb un plantejament humanista d'una extraordinària profunditat i vigència.

Els autors clàssics com Molière, Shakespeare, Wilde, Pinter o Txèkhov formen part del repertori habitual d'aquesta companyia nascuda el 1985, que també ha produït obres de temàtica illenca com *Rondaies* o *Memòria d'en Julià*. Iguana Teatre també ha promogut la creació de la companyia de teatre familiar Teatre de la Sargantana, que ha participat a mostres i certàmens a l'Estat espanyol, Portugal i Itàlia. Destaca d'altra banda la creació l'any 1992 de la Fundació Teatre del Mar i la posterior rehabilitació de la Sala Rex de Palma, que s'ha consolidat com un espai de referència dins el panorama teatral de les Illes.

Xevi rep la Medalla d'Or al Mèrit Màgic per 50 anys de màgia

El passat 29 d'octubre el degà i més internacional dels mags catalans, l'il·lusionista empordanès Xevi, va rebre un emotiu homenatge de la professió amb un sopar espectacle al restaurant Los Tres Molinos de Barcelona.

La Sociedad Española de Ilusionismo (SEI) el va guardonar amb la Medalla d'Or al Mèrit Màgic, màxim reconeixement en el món de l'il·lusionisme a tot l'Estat per als seus 50 anys d'actuacions arreu del món i l'aportació cultural i didàctica desenvolupada a favor d'aquest art.

En una nit emotiva plena de màgia i humor, i després del parlament del president de la SEI, Josep Roma, que li va lliurar el guardó i un diploma acreditatiu, Xevi va agrair públicament a totes les societats màgiques i als

companys artistes la distinció rebuda, anunciant la seva continuïtat màgica i demanant el suport i la col·laboració a nous projectes per no perdre ni deixar que s'escapi la il·lusió.

Personalitats importants del món màgic, autoritats i personatges populars de la televisió van ser present a l'homenatge per demostrar el seu afecte i agrairment a l'il·lusionista de Santa Cristina d'Aro per haver passejat amb èxit la seva màgia i el nom de Catalunya pel món.

Un país gegant

El passat 9 d'octubre, Vilassar de Dalt es va convertir en el punt d'atenció dels geganters amb la gran festa que va cloure el 20è aniversari de l'entitat

L'any 1984 es constituïa a Sallent l'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya. Vint anys després, l'entitat s'ha convertit en un referent dins el món geganter, no només a Catalunya, on ha estat reconeguda amb el Premi Nacional de Cultura Popular de l'any 2000, sinó també més enllà de les nostres fronteres.

La festa de Vilassar de Dalt va estar carregada d'emotivitat i va acollir la primera Fira del Món Geganter, amb la participació de la majoria de les coordinadores comarcals de Catalunya i un bon nombre de constructors de gegants, i també va oferir activitats de lleure pels geganters més menuts. Però sens dubte l'acte més destacat el van protagonitzar els gegants i els capgrossos de les poblacions que durant vint anys han estat ciutats geganteres i han acollit la Trobada Nacional de Capgrossos de Catalunya. El Parc de Can Rafart va rebre la visita dels gegants i capgrossos de Tona, Vilassar de Dalt, Molins de Rei, Sant Celoni, Manresa, Palamós, Lleida, Esplugues de Llobregat, Móra d'Ebre, Vic, Barberà del Vallès, Sant Feliu de Llobregat, Mollet del Vallès, EL Prat, Capellades i Argentona. Després de ballar tots junts, es va destapar un gran mural amb el lema: Som un país gegant... Per molts anys Agrupació!. Finalment, un gran dinar de germanor va reunir els diversos presidents que ha tingut l'Agrupació: Josep M. Sotoca, Josep M. Gol, Joan Tarradas, Pere Cañellas, Josep Ros i Ivan Besora.

www.gegants.org

20 anys de centre de titelles de Lleida a punt de complir 20 anys

Creat el 1986 per Joan-Andreu Vallvé i Julieta Agustí amb l'objectiu de promoure i divulgar l'art dels titelles, el Centre ha desplegat en aquests anys una llarga i intensa trajectòria a través de la seva triple vessant d'activitat com a Centre Dramàtic, Centre de Dinamització Social i Centre de Documentació.

En *Patufet*, *La Jana i els 3 óssos*, *Gulliver al país de Lil·liput*, *Els Follers i el Sabater*, *Peter Pan* i *En Jan titella*, produït pel Palau de la Música de Barcelona, són una mostra de la seva extensa producció, a més d'altres espectacles de gran format com *El Retablo de Maese Pedro*, *Hamelin* o els realitzats amb el Teatre Nacional de Catalunya: *Mowgli*, *l'infant de la jungla*, *El Retaule de Nadal* i l'òpera *Hansel i Gretel*, produïda també amb el Gran Teatre del Liceu.

El Centre organitza campanyes escolars, el cicle familiar de titelles

"Joc al Ninot" i està preparant en aquests moments la 17 edició de la Fira de Teatre de Titelles de Lleida, un mercat de l'espectacle i una festa ciutadana, i la 6 Fira del Llibre de les Arts Escèniques, que es faran a l'entorn del primer cap de setmana de maig del 2006.

Així mateix el Centre és impulsor de publicacions, exposicions i d'una tasca

de documentació elaborada conjuntament amb la Biblioteca Pública de la Generalitat a Lleida. Aquesta entitat, a més, acull l'Associació d'Espectadors del Centre de Titelles de Lleida, amb la qual col·labora i realitza múltiples activitats.

Vet aquí, doncs, un centre singular al nostre país, al qual desitgem una llarga trajectòria i nous èxits.

www.firateatre.titelleslleida.com - Tel.: 973 27 02 49

pep lópez

ha representat Catalunya al Séptimo Encuentro de la Canción Infantil Latinoamericana y Caribeña a Montevideo

El passat setembre la companyia osonenca Pep López i Sopars de Duro va actuar a Montevideo, Uruguai, junt amb una cinquantena de grups a la trobada més important de música per a infants del continent americà. Després de l'èxit a la Fira Internacional del Llibre de Guadalajara a Mèxic el desembre del 2004, Pep López i Sopars de Duro, companyia formada per Pep López, Guillem Costa, Pep Colell i Ricard Vallina, ha representat amb èxit el seu repertori en català adaptat al públic llatinoamericà. La participació del grup, l'única companyia europea present a la trobada, ha estat possible gràcies a la col·laboració de l'Institut Ramon Llull.

El Séptimo Encuentro de la Canción Infantil Latinoamericana y Caribeña, que s'ha celebrat a la capital de l'Uruguai, Montevideo, es caracteritza per oferir l'actuació de grups especialitzats en música adreçada al públic familiar i unes jornades de treball per a músics, pedagogs i professionals del sector.

Participació de la Cia. Alèxia als actes del bicentenari d'Hans Christian Andersen a Dinamarca

La Cia. Alèxia va participar als actes del bicentenari d'Andersen del 7 al 15 d'octubre passat en el marc del Festival Internacional de Teatre de Esbjerg. Ho va fer amb l'espectacle de dansa *Petit Christian, Gran Andersen*.

D'entre tots els gèneres cultivats per aquest escriptor nascut el 2005 a Dinamarca, són els contes els que li van aportar el reconeixement mundial. En va escriure 164, inspirats en relats populars i llegendes, amb un rerefons poètic, moral i filosòfic. L'espectacle de la Cia Alèxia, companyia de dansa nascuda el 1981 al Prat de Llobregat, ofereix tres dels contes més significatius d'Andersen que il·lustren el viatge biogràfic ofert per la companyia: *L'aneguet lleig*, com a imatge de la infància de l'escriptor; *El soldadet de plom*, un reflex de l'amor i l'idealisme de la seva joventut; i *Les sabatilles vermelles*, on el protagonista es ven al diable per aconseguir un somni impossible.

www.cialexia.com

Què és (passa-ho)?

titelles

El país de Peter Pan vist i explicat per Titelles Naip

Aquest nou espectacle de la veterana i sempre a *la page* companyia Titelles Naip, presentat el mes de novembre al Festival de Titelles de Vic, és una recreació del somni de Peter Pan, l'entranyable personatge sorgit de la imaginació de l'autor escocès James Matthew Barrie el 1903. El protagonista viatja amb una colla de nens al país del Mai Més i viu aventures amb indis, sirenes i pirates, aquests últims comandats per l'enigmàtic capità Ganxo.

circ

L'espectacle més petit del Negro y el Flaco

Aquest és el títol del nou espectacle de la companyia El Negro y el Flaco estrenat a la passada Fira de Teatre de Tàrraga: *Giramondo il piu piccolo spattacolo dell mondo*. Es tracta d'un espectacle trepidant a ritme de tarantella, ja que els protagonistes arriben d'Itàlia muntats sobre una tricycle ben estrany. L'humor, la humanitat i la poesia són presents en tot l'espectacle. I ni català ni castellà: el ben conegut i universal *italiani macaroni* és l'idioma de l'espectacle.

teatre visual

L'Estenedor estrena una obra sobre poetes palestins

Pedres de paraules posa en escena poemes de diversos autors i autores palestins. Tots tenen un denominador comú: el sentiment de dol i desesperació que la situació d'opressió del seu poble provoca en els autors. Els poemes van entrellaçats amb la lectura de cartes, notícies i documents, que situen l'evolució de l'ocupació israeliana a Palestina. Amb aquesta obra, David Lain dona veu al dolor, a la rebel·lió i a la impotència d'un poble que pateix.

magia

La gran quimera de Sergi Buka

Aquest gran artista internacional, premiat com a millor mag el 2002 i posseïdor d'un Mandrake d'Or, va estrenar el passat 8 de novembre a la sala barcelonina Luz de Gas l'espectacle *La gran quimera*. La nova obra recull números dels espectacles anteriors i combina diverses tècniques, tant del teatre d'ombres com del camp de les noves tecnologies. Sergi Buka hi dona un missatge: cal continuar somiant i ser lliures.

titelles

Els músics de Bremen de Xip Xap

La companyia lleidatana Xip Xap proposa un nou espectacle de titelles per als més petits, una història d'amistat i de companyonia, *Els músics de Bremen*. Quatre animalons que veuen que el seu futur com a animals domèstics comença a perillar es troben, fan una orquestra i se'n van a Bremen. La música i les cançons que ensenyen els protagonistes són el motor d'un espectacle on es comprova que sempre ens poden ajudar els uns els altres encara que siguem molt diferents.

pallassos

Buf!, va dir el pallaso de Tres Pèls Teatre

Buf és una producció de la companyia Tres Pèls Teatre que explica, d'una manera poètica, la història d'un pallaso que viu entre caixes de cartró i que a pesar de les dificultats intenta per damunt de tot despendre espurnes de felicitat. Tot plegat, 1 hora d'espectacle, on passen 100 coses i es comparteixen 1.000 sensacions presentat per un pallaso que ens fa compartir gairebé un dia de la seva vida i un món imaginari ple de sensacions.

Residus plens d'imaginació

Espectacular cercavila del creador Toni Vila amb gegants fets amb residus i deixalles.

Toni Vila, pioner en el tractament lúdic dels residus a Catalunya —va ser fundador l'any 1996 de l'entitat Ecomagina—, ha escenificat d'una manera espectacular el seu retorn als escenaris amb la presentació a la passada Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga de la seva companyia, La Residual.

Ho va fer amb una cercavila que va entusiasmar el públic, formada per un gegant, un equilibrista, un titella, un cavall i uns músics elaborats amb bidons, llaunes, plàstics i tots mena de residus. Es tracta de veritables escultures gegants dotades de moviment que segueixen el so de la música i sorprenen per la seva plasticitat i la seva expressivitat.

Toni Vila, un creador i un inventor amb una imaginació desbordant, que ha posat des de ben jove al servei del reciclatge i de l'educació ambiental, també ha creat uns tallers originals en què invita els infants i els joves a construir joguines i objectes amb tota mena de material reciclat. Més enllà de la fabricació d'una objecte, Toni Vila vol donar ales a la imaginació de tots els que participin als seus tallers i fer prendre consciència de la importància del reciclatge i la recollida selectiva d'una manera informal, divertida i espectacular.

La Residual

10 aniversari de la cia. la closca

El primer espectacle del grup, *El cargol Mossi i el Cuc*, a punt d'editar-se en format de llibre de contes

Per celebrar el 10è aniversari de la Cia. La Closca, el conte s'editarà en el curs de la temporada 2006 i es farà a partir de les imatges de l'espectacle. *El cargol Mossi i el cuc*, que es va estrenar oficialment el 16 de març del 2006 a l'Artenbrut de Barcelona, es va representar per primera vegada el juliol del 1995 al Centre Cívic de Sant Martí de la ciutat comtal. Des d'aleshores la companyia, dirigida per Xavier García i formada pels actors i titellaires Pilar Casalengua, Rut Bertrán i Nani Castellsagué, ha estrenat dos espectacles més: *La formiga Pipa*, el 1998, i *L'estany del Glopè*, el 2004.

Torna al Poliorama la campanya viu el teatre! i comencen els dijous clàssics

La programació familiar "Viu el Teatre" inicia la seva segona temporada al Teatre Poliorama de Barcelona amb la reestrena de l'espectacle *El petit Dalí* de la companyia Actes Únics i comença la campanya "Dijous Clàssics", especialment adreçada a la gent gran, amb *La corona d'espines* de Josep Maria de Sagarra

El Petit Dalí és un espectacle musical amb una posada en escena arriscada i atrevida en el qual l'humor, la fantasia i una gran dosi d'imaginació fan viatjar to-

ta la família en el peculiar món de Dalí. Atès l'èxit que va obtenir la temporada passada i els pocs dies que va estar en cartell, l'espectacle torna ara al Poliorama per a les famílies que se'l van perdre o que vulguin repetir l'experiència en la segona edició de Viu el Teatre.

En la primera temporada d'aquesta campanya, entre octubre de 2004 i maig de 2005, més de 10.000 espectadors han vist els quatre espectacles familiars i musicals programats per la productora Únics Produccions, l'impulsora d'un projecte que aporta a la ciutat de Barcelona un nou espai dedicat al teatre per a tots els públics.

Amb Lluís Juanet al capdavant de tot l'equip, la productora va endegar el projecte amb l'objectiu de potenciar d'una banda la qualitat i la professionalitat dels espectacles familiars i de l'altra el fet d'assistir al teatre amb la família com una activitat de lleure més dins del temps lliure de pares, mares, fills i filles. L'èxit de la campanya i la bona acollida del públic i la crítica ha fet que la productora no només hagi decidit donar continuïtat al projecte sinó que en posa en marxa un altre.

Per aquest motiu s'obre la primera temporada de teatre clàssic al Teatre Poliorama de Barcelona. Amb el nom "Dijous Clàssics" es programaran entre octubre de 2005 i juny de 2006, cada dijous a dos quarts de sis de la tarda, obres d'autors clàssics catalans. Tant per l'horari com pel tipus d'espectacles, aquesta campanya s'adreça al públic en general, però més concretament a la tercera edat. *La corona d'espines* de Josep M. de Sagarra és el primer muntatge que es representarà, seguit per *La filla del mar* i *Terra Baixa* d'Àngel Guimerà.

Pel que fa a "Viu el Teatre", després d'un primer trimestre amb *El petit Dalí* (del 2 d'octubre al 18 de desembre de 2005) es programarà *El viatge del Senyor Argan* el segon trimestre i *Història d'un pallasso: Charlie Rivel* el tercer. L'horari i el dia de les funcions seguirà sent el mateix que la darrera temporada: els diumenges a les 12.30 h.

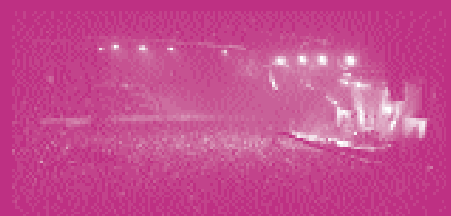
Més informació a: www.unicsproduccions.com

des de l'escenari...

el palau sant jordi

Hola amics i amigues! Heus aquí la crònica d'un esdeveniment força especial i des d'una òptica ben especial... des de l'escenari.

El passat 23 d'abril, diverses entitats van unir esforços per organitzar una festa amb l'objectiu de reivindicar una major presència del català i la cultura catalana en els mitjans de comunicació. El format que van utilitzar va ser un macroconcert al Palau Sant Jordi de Barcelona.

Abans de posar-me a descriure res més, permeteu-me que em sincerï amb tots vosaltres, ja que m'està costant moltíssim trobar les paraules que voldria. Mentre escric aquestes ratlles el meu cap és un brollador de records i d'emocions, però també de sentiments contradictoris... El dia de Sant Jordi jo era al Palau Sant Jordi, i vaig tenir el privilegi de viure aquella festa... des de l'escenari.

Com a músic i persona crec que aquest concert significava per a mi assolir una de les meves fites vitals. El Sant Jordi, el mític Palau Sant Jordi! Compartir cartell amb personatges i grups de primera fila, d'aquells que fins aquell dia només havia vist en fotografies! Encara ara se'm posa la pell de gallina quan recordo estones observant el públic a peu d'escenari mentre actuaven els altres grups. L'energia, el rugit de milers de veus esbravant-se, aclamant els seus ídols o simplement deixant-se emportar per l'eufòria del moment. Els ulls se m'omplien de llàgrimes i sentia un nus a la gola quan pensava que cada cop quedava menys per ser jo mateix qui pujaria a l'escenari. Suor freda. Els companys feien la mateixa cara de pòquer que, imagino, feia jo també. La meua companya em diu que estava insuportable aquell dia...

La veritat és que no pretenia de bon començament personalitzar tant el tema, però me n'adono, a mesura que em surten les paraules, que no puc evitar de fer-ho. I si no puc evitar-ho suposo que és per la índole de l'experiència. Però no us penseu, ja us he insinuat que d'aquest concert no tot el que en recordo són flors i violes. Sí, hi va haver moments emocionant i espantosos, però també vaig sentir una certa frustració.

L'escenari és sincer, i aquell dia en vaig aprendre una cosa: un concert no pot ser la fita més gran a la vida de ningú.

Una altra de les coses que em desconcerten del concert del Sant Jordi és la forma com se'n va tractar la informació, ja que va acabar sent un concert amb polèmica.

No n'hi havia prou d'explicar simplement que va ser tota una festa, una festa i prou, amb el positivisme i l'esperit constructiu que això comportaria, sense importar-ne el tamany ni les xifres...

No, com sol passar en aquest país estrany en què vivim, som pocs i mal avinguts, i el concert es va acabar polititzant a gust del consumidor (deixant de banda les opinions de mitjans estatals per als quals tot plegat va ser un míting terrorista-Carodià, eh?)

Per a uns va ser un èxit sense precedents. Per a altres un fracàs. Hi ha qui s'ha entestat a comparar-lo amb el famós concert de l'any 1991 (per als quals aquest no estava a l'alçada). Per a altres el superava en qualitat musical i varietat d'estils...

Mentre això passava, en canvi, una coneguda ràdio privada de Santa Coloma de Gramenet reunia vint vegades més gent en la seva festa d'aniversari... Desconcertant, oi?

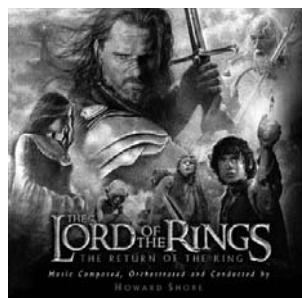
Joan Boada i Benavent

el racó musical edvd

Maria Salicrú-Maltas

el senyor dels anells

banda sonora original
de Howard Shore

Ja sabem que totes les superproduccions acaben esgarrapant els premis més importants a altres pel·lícules que també s'ho mereixerien, però en el cas de la banda sonora de la trilogia d'*El Senyor dels Anells* de J.R.R. Tolkien, que ha portat el director neozelandès Peter Jackson a la pantalla gran, els premis són totalment merescuts.

El compositor canadenc Howard Shore va escriure la música de totes tres pel·lícules d'una manera maratoniana, i fins i tot va posar música a les versions exteses de la trilogia, un total de quaranta minuts més de composició. Excel·lentment, el canadenc va il·lustrar els personatges i els elements claus que surten a la trilogia amb diversos temes que apareixen cada vegada que l'espectador els percep visualment. Es tracta de diferents *leitmotiv* principals que ajuden l'espectador a saber on, amb qui i en quin estat es troben els personatges o elements que es van visualitzant a la pantalla. Conseqüentment, trobem l'alegre i juganer tema dels "Hòbbits", el tema eteri que pertany als "Elfs de Rivendell o Lothlorien" o bé el tema dels malvats "Orcs", ofegat de metall, veus masculines i instruments greus. Per a l'"Anell del Poder", protagonista de la trilogia juntament amb el seu portador, Frodo Saquet, Howard Shore va compondre diferents *leitmotiv* per apreciar els moments de debilitat o de poder. També hi ha temes per a les diferents localitzacions de la Terra Mitjana com ara per al poble de Rohan o per a la comarca dels hòbbits.

Amb tot, el CD més pedagògic dels tres és el que pertany a la banda sonora original (BSO) de la primera de les pel·lícules de la trilogia, *La comunitat de l'anell*, ja que gairebé cadascun dels *tracks* equival a un *leitmotiv* diferent. Fins i tot podem observar als *tracks* 9 i 10 el sentiment diferent dels elfs de Rivendell, ja que primerament experimenten un moment de glòria i a continuació un de preocupació. D'altra banda, també resulta pedagògic que es tracti d'una BSO amb moments de gran contrast, perquè la música segueix en tot moment el desenvolupament del film, que és molt canviant. Aquesta circumstància ens ajuda a diferenciar els instruments de l'orquestra simfònica, ja que a vegades es produeix el contrast en qüestió de segons. També és rellevant el fet que hi hagin participat cantant nens, dones i homes, i que ho hagin fet amb les diferents llengües de la Terra Mitjana, cosa que ens pot ajudar pedagògicament parlant a justificar que qualsevol llengua és bona per compondre. Un recurs excel·lent.

notes

noves

noè rivas

els hits amb ets i uts

• **Rah-mon Roma**
Editat per DiscMedi - DM997,
2005

Què se'n pot dir d'en Rah-mon Roma? Sens dubte és un dels grans noms de l'animació d'aquest país, i una persona que arriba als vint anys d'ofici amb una feina ben feta, amb denominació d'origen, que assegura professionalitat, gust, pedagogia... El resultat, a part de les actuacions, és tangible: 11 cintes cassets, 1 LP, 13 llibres i cançoners, 7 CD i ara aquest CD recopilatori amb els seus *hits* —63 de les nombroses cançons que ha anat publicant o cantant en aquest vint anys de feina.

Què podreu trobar en aquest doble CD recopilatori?

⇒ Cançons de publicacions ja exhaurides o difícils de trobar, molt ben remasteritzades.

⇒ Alguns enregistraments inèdits com "El mestre", "Nace un niño negro", "Despertar" i altres.

⇒ Nous enregistraments com "Pessic, pessiganya", "Canari viu/bacallà sec", "Rock poruc" o "Mots enrevessats".

⇒ *Ets i uts*: una extensa pista interactiva en format HTM amb tota la informació addicional de les cançons (lletres i partitures), textos d'altres músics i crítics musicals, una galeria de fotos, un plec d'anècdotes i l'oportunitat d'escoltar algunes rareses sonores inèdites, les *Bonus track*, en MP3: "Concert nocturn", "Benedicció celta", "Quan en tingui seixanta", "Per a menjar", "Somagwaza", "Los fantoches", la versió castellana de "La bella polenta" i de "Con un pié aquí y el otro allí" (*Il mosto qui*).

Resumint, una bona estona de música exquisida, de presentació, de contingut, d'intencions... Per molts anys Rah-mon!

Per cert, qui vulgui saber-ne més pot visitar el seu web: www.rah-mon.com.

núvols de danses

• **Bufanúvols**
Editat per AXB Música AXB-D053,
2005

Ja fa quinze anys que el grup Bufanúvols ens fa gaudir de la seva proposta de contagioses danses d'arreu del món. Lluny del folklorisme exòtic, la seva proposta neix d'una seriosa vivència personal d'aquestes danses i de la pedagogia d'ensenyar-les en tallers de balls tradicionals, com els que fan a moltes escoles de secundària o a diversos festivals tant a Catalunya com a la resta d'Espanya, França, Alemanya..., com també a les actuacions per a públic familiar. Aquest és l'origen de les seves publicacions, i concretament la d'aquest *Núvol de danses*: l'experimentació viva i directa de les músiques i la seva gravació a posteriori, un cop treballades, comprovades, païdes... i arranjades.

El grup, que lidera el músic i actor Pau Taruell, ens presenta un CD amb setze cançons d'origens tan diversos com Irlanda, Occitània, el País Basc, Dinamarca, Israel, Nigèria o Catalunya, i també presenta tres temes originals, "Vals familiar de Salzburg", "Xapeloise del Vallès" i la "Masurca gentil", creats "a l'estil tradicional" per Gregori Ferrer, arranjador i component del grup.

La seva és una experiència tranquil·la, pacífica, profunda, dolça, i per això mateix original en aquest nostre panorama musical més preocupat, sovint, de la potència sonora, el màrqueting o el triomf ràpid.

Si visiteu el seu web, <http://www.bufanuvols.tk/>, trobareu fins i tot l'explicació de les danses del disc. Una recomanació per els que busquen oasis d'autenticitat en la música.

puré de cançons

• **Pep Puigdemont**
Editat per Picap, 2003

Des de la Garrotxa, terra de mil i un contrastos, de festa i de silenci, d'art i tradicions, de gastronomia..., ens arriba aquest deliciós *Puré de cançons*, cuinat amb tota la tranquil·litat del món i tot l'art d'aquest gran xef musical que és en Pep Puigdemont. Educador social, mestre i pedagog, exerceix de mestre d'educació musical a la ZER garrotxina El Lierca, i això enriqueix, i molt, la seva tasca d'animador.

Aquest disc està pensat per a la mainada més petita, la que té edats compreses entre els 0 i els 5 anys, i ens presenta deu cançons tradicionals i popularitzades i quatorze de collita pròpia. Totes tenen un aire alegre, relaxat i viu que ens sedueix i aconseguen que sense que ens n'adonem ens posem a cantar amb en Pep. És un disc autèntic, sense artificis complicats, seguint el lema del gran arquitecte Mies Van der Rohe: "Menys és més". I és que la senzillesa és un gran do!

Si visiteu el seu web, <http://www.pep-puigdemont.com>, podreu escoltar algunes de les seves cançons, descobrireu jocs musicals i moltíssimes coses més. Apa, ja teniu feina!

notes noves

la font de la carota

• **La Font de la Carota**
Editat per GMI Records-Tram, 2005

Aquest grup igualadí neix l'any 1997 de la trobada de sis músics procedents de diferents estils musicals (tradicional, clàssic, rock...), i aquest és el seu primer disc. Té un objectiu ben evident: fer ballar la gent amb una música ben treballada, amb aires alegres i també amb uns continguts que en directe et fan vibrar i et deixen unes sensacions a flor de pell increïbles.

Al disc hi trobareu deu temes amb sorpreses tan agradables com "Bastons i garrotades" —una mena de *mix* dels balls de bastons de Vilafranca i Arbica, juntament amb el ball de gegants de Vilafranca, amb el qual el grup ret un digne homenatge al món de les gralles—, l'alegre "Ball de gegants d'Igualada", una versió amb una potent percussió de la coneguda cançó menorquina "Na Dolores", el bucòlic valset "Marietes i bolets", la creació de Santi Méndez, "Xotis del Santi", o el divertit homenatge del País Valencià a la cultura del vi anomenat "Romanç de sant Rorro"...

Us recomano el disc, però encara més que aneu a ballar amb aquest grup allà on vagi de bolo. Serà una experiència de les que creen addicció. I si en voleu saber més d'aquesta companyia, podeu consultar el seu web: <http://www.fontdelacarota.com/>

a cau d'orella

• **Oriol Canals**
Editat per Salseta Discos, 2005

Oriol Canals ha cantat amb les companyies Ametllers Florits, Res de 9 i Cavall de Cartró, i encara ho fa amb Kumbes de Mambo i Es Pescadors de ses Polles d'Aigua des Daró. També, fa algun temps, es dedica a anar en solitari pels carrers i places del nostre país amb diversos espectacles d'animació. Aquest disc, *A cau d'orella*, és el fruit d'un d'aquests espectacles. Hi trobareu cançons com "Mosquits pessigolles", "La cançó de la granota", "Sabates i mitjons", "El revisor" o "L'estel petitó"... I també contes i històries com "Cuca de llum", "L'avió" o "Les bruixetes". I jocs dansats com "No puc parar el meu dit" o "L'amistat"... Totes les composicions són melodies per escoltar i viure de ben a prop, com el seu espectacle, músiques amb un pòsit d'aromes laietans barrejat amb músiques d'animació d'allò més participatives, que conviden a fer plegats aquest viatge musical a què ens convida l'autor.

Si voleu saber-ne més, entreu al seu web: <http://www.oriolcanals.com>

dansant per la vida

• **Can Cantem
i la Caliu's Band**
Editat per Vesc, 2005

No hi ha dubte que les noves generacions es van obrint pas en el món de l'animació amb dignitat i aportant noves maneres i nous llenguatges que certament amb el temps enriquiran aquest diversificat món musical.

Darrere de Can Cantem hi ha la Marta Guirao i en Jordi Giralt, dues persones que ara fa ja uns cinc anys van començar a moure's pels escenaris. Provenen del món de l'esplai, i això es nota en la seva proposta, que té una sonoritat molt propera al rock, directa, contagiosa i amb la participació de nois i noies en algunes cançons. A més, en aquest enregistrament tenen la col·laboració dels Caliu's Band: en Santi Méndez i l'Ildefons Cerdà.

El CD, el segon del grup, és una proposta educativa dels esplais de la Federació Catalana de l'Esplai en favor dels drets i de la felicitat de tots els infants, perquè com bé argumenten, els infants feliços esdevenen ciutadans compromesos. El seu lema és clar i directe: "Viure + somriure", que és també el títol del CD. Hi trobareu temes propis com, entre altres, "La cumbia de l'amor", "El suc de l'alegria", "Mentre et brillin els ulls", "Princeses i prínceps de contes no contats" o "Tu pots plorar"... També hi trobareu un tema brasiler, "O marinheiro", que ens recorda la realitat dels *meninhos da rua*, experiència en la qual ha col·laborat com a educadora la Marta. I no podeu passar per alt el curiós popurri "Kumbamics", que barreja "Anem a ballar", "El Pepet i la Pepeta", "Qualsevol nit pot sortir el sol" i "Make tue tue pa"...

Tan de bo aquest sigui l'inici d'un llarg viatge musical, que seguirem amatents.

■ Lluïsos de Gràcia

Somriures per a tothom

Els Lluïsos de Gràcia, una de les entitats amb més solera de Barcelona, celebra amb els infants i els veïns el seu 150è aniversari. I ho fa gràcies a la feina dels voluntaris, als quals aquest article ret un homenatge.

El passat 4 de juny es va celebrar a les places de la Virreina i del Diamant de Barcelona una festa infantil. Aquest ha estat un dels molts actes que s'inclouen dins el 150è aniversari dels Lluïsos de Gràcia.

Tot va començar al voltant de les quatre de la tarda, en el moment en què els primers infants treien el cap i desvetllaven la seva curiositat davant d'allò que veïen a les places. De mica en mica, aquestes es van anar omplint, primer de nens i nenes vinguts de diferents esplais i agrupaments de la vila, que no van desaprovechar l'ocasió de gaudir d'una tarda de jocs i diversió, i després, de menuts acompanyats pels pares, que es van trobar amb la grata sorpresa de trobar un món màgic davant dels seus ulls. Castellers, diables i tabalers de Gràcia, tallers de tota mena de l'Agrupament Escolta Els Lluïsos de Gràcia, de l'esplai GMN i de la Generalitat, jocs per tots els gustos, un planetari, un succulent berenar, la disbaixa del grup Xarop de Canya i la gresca dels de la Tresca i la Verdesca... Hi va haver diversió i somriures per a tothom en una festa memorable que va durar tot el dia.

Però darrere de tot això, hi ha molt més. Aquest escrit també vol ser un homenatge a moltes persones anònimes que no surten mai enlloc però que hi són. Persones que esmercen el seu temps en actes perquè altres en puguin

gaudir. Això que sembla tan senzill d'escriure, no ho és tant en realitat.

El món del lleure està ple d'aquestes persones; molts els anomenen voluntaris, jo no hi estaria pas d'acord. Quan una persona es passa hores i hores preparant projectes, objectius, activitats, fa molt més que ser un simple voluntari. Quan s'està hores i hores amb els nens, sí que juga i fa activitats amenes, però al capdavant fa una feina: el que està fent és educar. A vegades sembla que aquesta funció tan sols la pugui desenvolupar un mestre, i la resta queda en la categoria de monitor, com si la feina d'un mestre o la d'un monitor fos tan diferent. És clar que els temes que tracten uns i altres estan allunyadíssims, però tots ensenyem uns valors i uns hàbits que han de portar l'infant a ser alguna cosa més en el futur que un producte més d'aquesta societat.

Crec que a vegades demanem coses impossibles, però tot i que ja es comença a reconèixer la nostra feina, tan digna com la de qualsevol professional, encara ens resta molt de camí a fer. Així que, des de la meua humil posició, de persona que ja fa més de deu anys que fa de monitor, vull donar les gràcies a totes les persones que ens van donar un cop de mà en l'organització de l'acte, i sobretot a Judith Torredeló, l'autèntica ànima de la festa. ☂

David Montfort, monitor dels Lluïsos de Gràcia
i coorganitzador de la festa

Lluïsos
de Gràcia

Pl. del Nord, 7-10.
Barcelona 08024
Tel.: 93 218 33 72 -
www.lluissosdegracia.org

el 150 aniversari de tot una institució

**Lluïsos
de Gràcia**
1855-2005
una crònica de 150 anys

Així són els Lluïsos...

A meitat del segle XIX va néixer a Gràcia una entitat anomenada Lluïsos de Gràcia amb el compromís de formar els joves del barri. Cent cinquanta anys més tard, els Lluïsos segueixen caminant amb el barri i la seva gent.

El 1855 es van fusionar la Pía Unión de Jovenes Devotos de San Luis Gonzaga i el Gimnàsio de Los Luises en una nova entitat, la Corte Angélica de San Luis Gonzaga, que molt aviat es va conèixer popularment com Els Lluïsos de Gràcia. Com el seu nom ho deixava intuir, en una època d'ebullició anarcosindicalista i obrerista, l'entitat naixia al servei de la formació íntegra del jovent des d'una concepció catòlica. Passats els avatars de la guerra i la postguerra, l'entitat enfila la segona meitat del segle XX amb força i s'aboca, ara ja amb la presència de les dones, que el 1969 van ser acceptades com a sòcies en igualtat de drets i deures, a les lluites veïnals i per les llibertats democràtiques que van marcar els anys setanta i vuitanta. El 1997, la seva llarga trajectòria i el treball ininterromput amb la joventut del barri són reconeguts amb la concessió de la Creu Sant Jordi.

La capacitat d'adaptació ha estat la clau d'aquest camí, que Albert Mussons recorre en un llibre commemoratiu publicat amb motiu de l'aniversari dels Lluïsos, un camí que ha portat l'entitat al cor del segle XXI amb la voluntat de continuar servint els joves i els veïns amb un ampli ventall d'activitats i des d'una profunda catalanitat.

■ Llibert Fortuny

El noi del saxo

Maria Salicrú-Maltas

Llibert Fortuny. Saxofonista de 28 anys que despunta jazzísticament a Catalunya. Els crítics i melòmans aconsellen escoltar el seu darrer CD —i segon treball discogràfic—, *Revolts* (Nuevos Medios 2005), i també viure la seva música en directe acompanyat del seu quintet: David Soler (guitarra i pedal steel), Dani Domínguez (bateria), David González (baix) i Quim Puigtió (tècnic de so i efectes). Energia assegurada. Innovació musical a Catalunya.

Amb poques paraules, aquesta podria ser una targeta de presentació concreta i simple per definir el jove saxofonista que

més desperta interès en l'actualitat musical del jazz català i espanyol. La fórmula màgica del seu despuntament és la suma de la gran il·lusió que té Llibert Fortuny per als seus projectes i composicions, una sòlida formació musical, la pràctica diària, una forta voluntat d'evolucionar i un coherent realisme davant del que li succeeix i li pot succeir en el món de la música.

Molts crítics han utilitzat el doble joc que permeten fer el seu nom i el seu cognom, i també la seva afició a les motos, per definir la seva música. De Llibert Fortuny s'ha escrit que la seva música evoca *llibertat*, que es tracta del saxo de la *fortuna* o bé que

quan toca, ho fa amb la mateixa força d'*una moto*.

I és cert, ja que les qualitats que l'han fet rellevant i que podríem afegir a la fórmula màgica que certifica que Fortuny ha esdevingut "el noi del saxo del jazz" són simplement la seva força, energia, entrega, concentració, comunicació i la seva modèstia dalt de l'escenari. Tampoc no podem obviar la gran complementació amb el seu quintet elèctric. En aquesta formació, hi destaca el guitarrista David Soler —que com Fortuny ha perfeccionat els estudis musicals als Estats Units—, peça clau del so elèctric del disc, juntament amb el tècnic de so Quim Puigtió.

Una altra característica per afegir a la fórmula màgica és el fet que el jove saxofonista accepta el repte de tocar amb altres músics

a més del seu quintet elèctric. Actualment, Fortuny forma part de Connexió Argan, una formació de músics catalans i marroquins dirigits pel bateria Xavi Maureta, o del grup TGX, entre d'altres. D'altra banda, cada dilluns toca al Jamboree de la Plaça Reial de Barcelona en les jams sessions programades a la sala. Anteriorment, el saxofonista havia tret al mercat un disc de jazz acústic titulat *Un circ sense lleons*, acompanyat de rellevants figures del jazz català com ara el pianista Albert Bover, el contrabaixista David Mengual i el bateria Marc Miralta. Es tractava del Llibert Fortuny Quartet. Ja en aquell moment, el saxofonista va començar a assumir el repte de tocar amb conegudíssims músics com Sony Fortune o Chick Corea. Actualment segueix assumint altres reptes compartint escenari amb el pianista Chano Domínguez o bé el baixista Gary Willis. El fet de portar a bon port aquests reptes des del moment que se li van proposar va provocar que la crítica el conegués ràpidament. I d'aquí una nova característica que cal afegir pel seu despuntament: el suport de la majoria de la premsa.

Heus ací el perquè es parla tant d'aquesta formació musical i del seu artífex. Disfruteu ara de la màgia del Llibert Fortuny Elèctric Quintet amb peces com "The III Generation" o "Revolts", i si en voleu saber més, consulteu wwwllibertfortuny.com.

Profeta a la seva terra

Llibert Fortuny ha estat un dels premiats en la XVII edició del festival Altaveu que es va fer del 7 a l'11 de setembre passat a Sant Boi de Llobregat, just uns quants mesos després d'haver rebut també el premi Enderrock 2005 com a millor artista de jazz. Aquests reconeixements del món musical català, i també del públic, que segueix la seva trajectòria amb atenció des que la seva veu es fa sentir en el circuit jazzístic internacional, semblen contradir el proverbi segons el qual els profetes han de marxar de la seva terra si volen ser escoltats. A Llibert Fortuny, també l'escolten a casa.

Llibert Fortuny

Maria Salicrú-Maltas és musicòloga

www.solidàries.org/igualtat

Vet aquí una pàgina molt interessant sobre la igualtat entre gèneres elaborada per la Coordinadora d'ONG Solidàries de les Comarques Gironines i de l'Alt Maresme. Posa a l'abast de tothom un gran nombre de documents, articles, entrevistes, estudis, biografies, lectures i adreces sobre tot el que fa referència a la igualtat entre gèneres. És particularment útil l'apartat "Per treballar a l'aula", un recull d'idees, activitats i materials per a professors i professores que vulguin treballar la igualtat de tracte entre gèneres a les seves classes. També és interessant "L'Observatori de la igualtat", en què es puntua el respecte a la igualtat d'empreses, persones i mitjans de comunicació.

www.geocities.com/Nashville/2060/Xesco_Boix.html

A partir del llibre de Josep Maria Panyella, *Xesco Boix, un amic, un mestre*, el grup d'animació Els Atzucac ha confegit aquesta web d'homenatge a Xesco Boix, el pioner de l'animació a Catalunya, la figura en la qual s'han emmirallat molts grups catalans d'animació i que ha deixat una empremta indeleble que encara es fa notar avui en les companyies actuals. Els autors fan un repàs a la carrera i la figura d'aquest gran poeta de la mainada, que ja fa 21 anys que ens va deixar.

www.joves.net/activitats/03/interculturalitat/

Joves.net es defineix com una xarxa de professionals i institucions que treballen per als joves i que usen les tecnologies d'informació i comunicació per a fer més efectiva la seva tasca. El seu àmbit d'acció és principalment la Comunitat Valenciana. "Viure amb diversitat, conviure amb riquesa" és el nom d'una de les seves campanyes, en què trobem informació, recursos, vídeos, un glossari, idees sobre l'educació intercultural, un test de tolerància i exercicis que poden ser útils per treballar aquest tema a l'escola o a l'esplai.

www.xtec.es/recursos/ciencies/ambinet/flash.htm

Ambinet és un web molt ben estructurat i molt atractiu per als infants i els joves. Està concebut com un conte i els personatges principals són els membres de la família Cubi, és a dir els diversos contenidors que hi ha per recollir els residus pel seu posterior reciclatge. Cada Cubi té el seu apartat, on s'explica la seva funció, es dona molta informació sobre els residus que conté i ofereix documents de treball i exercicis.

■ Espectacle sobre el reciclatge dels residus de Vatuà l'Olla

Reciclar a ritme de bolero

Fer arribar a les famílies un missatge seriós d'una manera festiva és l'objectiu de Vatuà l'Olla, una companyia d'animació catalana que s'atreveix a fer damunt d'un escenari una classe magistral a ritme de bolero, rock i txa txa txà sobre el reciclatge i la sostenibilitat.

Des de fa dos anys la companyia catalana Vatuà l'Olla recorre tot Catalunya amb un espectacle d'animació familiar anomenat *Recicla't*.

Recicla't va néixer amb la idea de fer arribar el missatge de la sostenibilitat i el respecte a la natura arreu dels pobles i ciutats del país. En un primer moment, aquest espectacle era itinerant. Recorria els carrers i els mercats amb percussions i gralles i un personatge

excèntric i simpàtic que proclamava missatges de sostenibilitat. Després d'un any amb força actuacions i de valorar la dinàmica de l'espectacle, Vatuà l'Olla va creure convenient transformar la cercavila en un espectacle d'animació sobre escenari i va convertir *Recicla't* en una classe magistral sobre el reciclatge i en particular sobre les *Tres R* -reciclar, reduir i reutilitzar- impartida per un professor poc ortodox anomenat *Professor 3 R*. D'aquesta manera, amb un equip de sonorització que augmenta el poder de comunicació, es fa arribar el missatge més alt i més clar. És així com va

néixer definitivament l'actual espectacle, format per cançons, música marxosa, animacions participatives, danses, humor i bon rotllo, per embolcallar d'una manera festiva una classe magistral sobre un tema tan vital com la sostenibilitat i l'ecologia.

Aquesta classe magistral ens transporta a través dels quatre elements, la terra, l'aigua, el vent i el foc per parlar-nos de la sostenibilitat i de les actituds que tots podem prendre per fer un món més sostenible i fer-lo millor per a tothom.

El professor 3 R (Jaume Mauri) i els seus alumnes de sempre, els músics (Fèlix Serra al baix elèctric, Eudald Boluda a la bateria, Roger Cucurella al teclat i Carme Trobalon al piano), canten i animen a tothom a ritmes de mambo, txa-txa-txà, rock and roll, ska, perquè grans i petits s'ho passin d'allò més bé mentre aprenen a respectar el medi ambient i el significat de les tres R.

"La peculiaritat de *Recicla't*, com també de *Pugeu a la Furgó*" explica Jaume Mauri, director de la companyia, "és que va acompanyar d'un missatge. No es tracta d'una simple festa sinó que aprofitem l'oportunitat de tenir la família davant nostre en un ambient lúdic per fer-li arribar determinats valors positius".

Ara Vatuà l'Olla ha enregistrat una mostra de la música de l'espectacle. Forma part del DVD que la companyia ha presentat a finals d'octubre, on es pot contemplar i escoltar imatges i músiques dels seus espectacles. 🌂

+informació

Perquè s'hi sentin moltes veus i perquè tothom les pugui escoltar... participa i col·labora amb **carrer**, la revista de la Fundació La Roda, la teva revista...

surt al carrer

F U N D A C I Ó
LA RODA
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

C. Sant Eusebi, 53, pral. 2a ~ 08006 Barcelona

Tel.: 93 414 72 01 ~ Fax. 93 414 77 05

administracio@fundaciolaroda.org

www.fundaciolaroda.org

DECLARADA ASSOCIACIÓ D'INTERÈS CULTURAL PEL GOVERN DE CATALUNYA
CREU DE SANT JORDI

Els projectes de la fundació la roda

Després de transformar-se en Fundació l'any 2003, La Roda continua la seva singladura amb projectes destinats a millorar el lleure infantil i a lluitar contra l'exclusió social. A banda de convenis establerts amb empreses per dur a terme activitats que responen als objectius de l'entitat, la Fundació La Roda continua amb els seus projectes anuals que reben el suport de l'Administració catalana. Es tracta fonamentalment del projecte estrella de totes les entitats de la Fundació La Roda, "La Roda als barris", que els aporta cada mes les millors obres del panorama de l'espectacle familiar i els millors tallers impartits pels especialistes més reconeguts en el camp de l'art i la docència.

la roda als barris

La 28a edició de "La Roda als Barris" s'està desenvolupant a 35 poblacions catalanes.

Des de Barcelona fins a Tarragona i des de Girona fins a Lleida, els millors grups professionals artístics dedicats al públic familiar duen a terme des del passat mes de gener la 28a edició del projecte estrella de la Fundació La Roda, que s'acabarà al desembre amb la celebració del cagatió a més de 60 barris. Aquesta programació, que es du a terme des del 1977, ofereix els millors espectacles a prop de 100 entitats dedicades a educar els infants i els joves en el temps lliure. "La Roda als Barris" també dedica una part dels seus recursos a programar tallers per a infants, joves i monitors de les entitats com a recurs lúdic i educatiu i també formatiu. Dins d'aquest projecte, també es va dur a terme la Tamborinada el 8 de maig al parc de la Ciutadella de Barcelona, amb un èxit contundent d'assistència: prop de 90.0000 visitants.

Aquest projecte es fa amb el suport del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

"El català a l'Esplai" és un projecte que vol influir en un aspecte de la feina de les nostres entitats atenent-se al que sempre ha estat un dels objectius de La Roda: normalitzar el català en l'àmbit del lleure a Catalunya.

el català a l'esplai

En aquest sentit, el passat 8 i 9 d'octubre, a l'alberg de la Farga de Queralbs, 50 monitors i educadors de les entitats La Fundació La Roda van participar en una trobada formada per dos tallers destinats a ajudar a fer que el català sigui una llengua d'ús habitual a les entitats. D'una banda, els valencians Jordi Suay i Gemma Sanginés van impartir el taller "Espai Lingüístic Personal", en què s'analitzen els mecanismes que porten a renunciar a parlar en català i ofereix eines per evitar-ho, i que s'impartirà a més entitats fins al final d'any, i de l'altra, l'entitat Forn de Pa'tothom va tractar la submissió lingüística però des de les tècniques del teatre social. Aquest projecte rep el suport de la Secretaria General de Política Lingüística.

broda broda amb amb la roda la roda

Gràcies a l'ajuda de l'empresa Mango i a través d'una proposta original i educativa La Fundació La Roda ofereix a quinze de les seves entitats un total de trenta tallers relacionats amb el món de la confecció

El taller "Broda amb La Roda" ofereix als infants de les entitats de La Fundació La Roda una activitat divertida, original i alhora educativa. La proposta està formada per dues parts. En la primera, els infants creen i confeccionen la seva pròpia col·lecció a partir de retalls d'estampats de Mango. En la segona, els infants es familiaritzen d'una manera divertida i atractiva a les tècniques tradicionals d'estampació damunt de paper i tela. Aquesta és una proposta que pretén fomentar la creativitat dels infants dins d'un camp que en demana molt i que, qui ho sap, potser ajudarà a fer aflorar veritables vocacions creatives. El projecte es durà a terme fins a finals del mes de desembre.

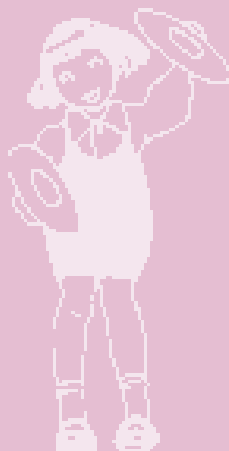
Programació de teatre familiar a Solsona

L'Ajuntament de Solsona ha tornat a confiar en el bon fer de la Fundació La Roda i convida els solsonesos a gaudir de nou de la nostra programació. Es tracta de quatre excel·lents espectacles de teatre familiar, el primer dels quals es va fer el 16 d'octubre i va ser representat amb un gran èxit per la companyia Cop de Clown. Els altres grups programats, Teatre Mòbil, Mag Sergi i Circ Nic, presentaran els seus espectacles el novembre del 2005 i el gener i el febrer del 2006 respectivament.

Altres projectes

El conveni de col·laboració entre la Fundació La Roda i El Corte Inglés es manté amb la programació d'espectacles familiars als centres que aquesta firma té a Barcelona, Cornellà, Girona i Sabadell. La Fundació La Roda també ha participat a l'inauguració d'El Corte Inglés de Can Dragó de Barcelona amb una extensa programació lúdica i d'espectacles que es va desenvolupar amb èxit.

La X Campanya de Teatre Infantil i Juvenil de la Fundació Agrupació Mútua s'ha fet aquest any a Móra d'Ebre. S'han programat quatre espectacles dels grups catalans Teatre Mòbil, Cia de Teatre Anna Roca, Samfaina de Colors i Mag Lari.

La col·laboració entre La Roda i la Fundació La Roda va començar l'any 1995 i ha permès programar des de l'aleshores 287 espectacles a 47 poblacions catalanes. Les dues entitats han posat a l'abast de milers d'espectadors els millors espectacles del país.

X campanya de la fundació
X campanya de la fundació
agrupació mútua
agrupació mútua

No volem que s'acabi l'any
sense desitjar-vos a tots i totes

UN BON NADAL i
UN FELIÇ ANY NOU!

aniversaris

Dues entitats que pertanyen a la Fundació La Roda celebren el seu aniversari. Es tracta del **Centre d'Esplai Trencadissa de Martorell**, que acaba de complir 20 anys d'activitats, i l'**Esplai Giravolt de Masquefa**, que aviat farà 10 anys que treballa amb els infants del poble.

A les 4 de la tarda del 15 de gener el Centre d'Esplai Trencadissa va iniciar les seves activitats al barri de Buenos Aires de Martorell, amb tres grups de nens i nenes d'edats compreses entre els 6 i els 12 anys i amb quatre monitors per grup. Ho va fer per "trencar" la poca oferta cultural, una certa marginalitat al barri i la situació de risc dels infants i joves del barri de Buenos Aires. Vint anys després, els infants del barri encara gaudeixen de totes les activitats d'esplai, de les colònies d'estiu i d'hivern i de molts projectes d'educació en el lleure organitzades per l'entitat.

A Masquefa, des de l'any 1996 els infants saben que a l'Esplai Giravolt hi ha un munt d'activitats preparades perquè s'ho passin bé i es relacionin entre ells. A banda de l'esplai de cap de setmana, els campaments i les colònies d'estiu, Giravolt està molt involucrat en la vida del poble i participa i organitza diverses festes populars del poble, com la castanyada, el parc infantil de Nadal, el carnaval, les festes de Sant Isidre, la flama de Canigó, la festa major.

activitats

■ Cursos on-line d'ARSIS adreçats a les associacions

Aula virtual d'Arsis a Badalona

La Fundació ARSIS ofereix cursos on-line per a ONG i persones implicades en el món de la solidaritat. S'imparteixen a través de l'aula virtual de l'entitat i la matrícula està oberta tot l'any. El preu dels cursos, que estan subvencionats, són accessibles per a tothom.

Els cursos proposats són els següents:

Curs pràctic de captació de fons. Tots els secrets per aconseguir recursos econòmics pas a pas, amb exemples, recursos i enllaços d'interès. El curs, dividit en 7 sessions, es fonamenta en l'experiència i els resultats reals fruitos d'una experiència de més de vint anys.

Com viure els valors en una organització. Dirigir una entitat aplicant cada dia els valors que ens inspiren cada dia en la feina quotidiana.

Liderar amb management. Curs complet de gestió d'entitats, equivalent a un màster empresarial. En 20 sessions es donen totes les eines per a una gestió eficaç de qualsevol ONG, entitat o empresa.

Els alumnes tenen un tutor on-line i reben un certificat acreditatiu al final del curs.

ARSIS
C. General Weyler, 257, bxs. 08912 Badalona
Tel.: 902 888 607
<http://formacion.arsis.org>

incorporacions

Buenoyqué...! una nova entitat a La Roda

Buenoyqué és un esplai diari situat al barri de la Pau de Badalona. Des del 1993, convida els infants i adolescents de 3 a 14 anys a participar a les seves activitats cada dia de 16.30 h a 18 h i a les excursions de cap de setmana, als casals d'estiu i d'hivern i a les colònies que organitza cada any.

L'Esplai Buenoyqué...! fonamenta la seva activitat educativa en la llibertat, el diàleg i la participació, i fomenta uns valors encaminats a propiciar el canvi social.

A partir del mes de gener de 2006, Buenoyqué...! també programarà les activitats de la Fundació La Roda. Cada mes els veïns del barri i els membres de l'entitat podran gaudir dels millors espectacles del moment en festes populars i tradicionals o com a reforç a les activitats pedagògiques i educatives de l'associació.

Amb aquesta entitat, ja són 89 les entitats que formen part de la Fundació La Roda, en un total de 35 poblacions catalanes.

Esplai Buenoyqué...!

Plaça Illa dels Músics, s/n
La Pau - Badalona
Tel.: 616 000 995
esplaibuenoyque@hotmail.com

carrer 42 · tardor 2005

La Fundació La Roda

han col·laborat

badalona Esplai Chiribiripum i Associació Juvenil La Rotllana de la Salut · Fundació Ateneu Sant Roc i Esplai Borinot · ARSIS, Amics del Raval i de Sistrells · Esplai Buenoyqué...! **badia del vallès** Centre d'Esplai Foc Nou **balaguer** Associació Amics de Sant Josep del Molí **barcelona** Esplai Guineueta · Centre Obert Ciutat Meridiana · Associació pel Lleure Font de la Guatlla · Esplai Flor de Maig de Poblenou · Servei Obert d'Infància i Adolescència de Canyelles · Ateneu Popular 9 Barris, Trinitat Nova i Verdum · Associació de Veïns Paraguai Perú · Esplai Tramuntana de Porta · Casal de Barri de Prosperitat, Esplai Druida i Ludoteca La Guineu de Prosperitat · Projecte Infància del Raval (AEI Estel d'Assís, Centre d'Esplai Sant Pau del Camp, Casal dels Infants del Raval, Centre Obert Joan Salvador Gavina, Fundació Social del Raval i Casal Infantil Drassanes) · Servei Obert d'Infància i Adolescència de Roquetes · Associació de Veïns i Esplai Totikap de Sant Antoni · Associació de Veïns de Trinitat Nova i El Desván · Casal Infantil El Drac de Via Trajana · El Vaixell · Esplai Sant Paulí del Besòs · Associació de Veïns Mas Guimbau-Can Castellví **bernellà de llobregat** Centre d'Esplai Mowgli **girona** Centre Infantil i Juvenil Parroquial Santa Eugènia de Ter **l'hospitalet de llobregat** Club Bellvitge · Esclat-Bellvitge · Centre Educatiu Jovis · Esplai El Xixell · Club d'Esplai Pubilla Cases-Can Vidalet (L'Hospitalet i Esplugues de Llobregat) **lleida** Col·lectiu Cultural Cappont **manresa** Esplai La Font de la Font dels Capellans **màrterell** Centre d'Esplai Trencadissa **masp i uefa** Centre d'Esplai Giravolt **mataró** Esplai La Tribu i Associació de Veïns Els Molins **moncada i**

reixac Esplai S.E.S.A · Esplai Can Cuiàs **montornès del vallès** Esplai Panda i CIJC **olivella** Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes **el prat de llobregat** Coordinadora de Temps Lliure del Barri de Sant Cosme **premià de dalt** Cau L'Espolsada **premià de mar** Centre d'Esplai Parroquial, Esplai El Carrer i Agrupament Escolta Amon-Ra **ripollet** Esplai La GRESCA i Casal de Joves La GRESCA del barri Pont Vell **sabadell** Grup d'Esplai La Llar del Vent · Grup d'Esplai La Masia · Grup d'Esplai Els Quatre Gats **sallent** Gent amb Nassos **sant adrià de besòs** Grupo Unión de la Mina **sant boi de llobregat** Casal de Joves i Ludoteca Casablanca · Centre d'Esplai Arrels · Fundació Marianao-Casal Infantil i Juvenil de Marianao **sant cugat del vallès** Doble Via (Centres cívics Les Planes, La Floresta i Mira-Sol) **sant joan despi** Club d'Esplai El Tricicle · Centre d'Esplai El Nus · Centre d'Esplai El Castanyot **sant pere de ribes** GER, Entitat Cultural i Esportiva **sant vicenç dels herets** Centre d'Esplai Sant Josep · Centre d'Amics La Guàrdia **santa coloma de gramenet** Esplai Pájaro Loco **santa margarida de montbui** Centre Obert Santa Anna **la sénia** Centre Obrer-Branca de Joves **tarragona** Eskurri Esplai i Associació de Veïns de Bonavista · Associació de Veïns Progressista **teia** G.R.A.M.C. i Agrupament Escolta Mintaca **terrassa** Esplai La Fàbrica de Can Tusell · Esplai Sant Llorenç · Esplai Egara **vilanova i la geltrú** Centre d'Esplai Drac Màgic. **vilobí i font-rubí** Catacroc, Joves de Vilobí i Font-rubí, Agrupament Escolta Els Pèlags de Vilobí del Penedès i Esplai El Gotim de Font-Rubí

rosa coscolla
teleduca
la formiga
associació asperger
artibarrí
forn de teatre pa'tohom
sandra moreno
jósn asnton fernàndez
intress
esplac
fundació pere tarrés
joves de montornès
fabian mohedano
joves del poblenou de
barcelona
fundació la tutela
joan boada
maria salicrú-maltas
noè rivas
lluïsos de gràcia
montse fran
ivan besora
arec
jaume maurí
...

moltes gracies!

Si voleu rebre
carrer

truquen al 93 414 72 01

FUNDACIÓ
LA RODA
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

C. Sant Eusebi, 53, pral, 2a
08006 Barcelona
Tel.: 93 41472 01 Fax: 93 414 77 05
administració@fundaciolaroda.org
www.laroda.voluntariat.org